

"Dacă vor tăcea aceştia, pietrele vor striga."
(Sf. Evanghelie după Luca 19, 40)

CUVÂNTUL LEGIONAR

Periodic al Românilor naţionalişti creştini
- în duhul NAŢIONAL CREŞTIN al lui Corneliu Zelea Codreanu -

Anul III, Nr. 36, AUGUST 2006 | Apare la **jumătatea** lunii | **1,3 RON** (13.000 lei vechi)

Director: NICADOR ZELEA CODREANU

CUPRINS:

ORIBILA OBEDIENŢĂ

De o bună bucată de timp am treabă; n-am treabă la ora "9 trecute fix": am întâlnire pe PRO TV cu istoricul şi criticul literar Dan C. Mihăilescu. Nu aş putea să ţes o poveste despre cum s-a format acest obicei, dar m-am trezit cu el. Cele cinci minute petrecute "împreună", pentru mine sunt foarte instructive:

Domnia sa este un barometru pentru un ochi atent şi avizat (mai popular, pentru unul trecut prin ciur şi prin dârmon), pe de o parte, şi pe de altă parte optimismul meu nemărginit mă face să aştept mereu o minune.

O minune din acest punct de vedere ar fi să înceapă şi domnia sa să iasă din corsetul care îl sufocă; tot mereu evocă timpurile nu demult trecute când domnia sa, prin comportament, prin duplicitate, dădea "dovadă de laşitate" când gândea într-un fel şi se exprima în alt fel, motivul invocat fiind subînţeles: **autocenzura** obligatorie supravieţuirii într-un sistem comunist, totalitar.

Nu îmi trece prin minte să îi reproşez domniei sale acest comportament, dar *ce mă scoate din sărite de câte ori abordează subiectul, este insistenţa domniei sale de a ne lăsa să înţelegem că acum s-ar comporta altfel!*

Desigur că vă va lăsa indiferent mărturisirea mea că vă apreciez foarte mult ca meseriaş, domnule Mihăilescu, ba, mai mult decât atât, aveţi o fire de care cred că m-aş putea apropia. Dar, revenind la rolul dvs. pe sticlă, faceţi un mare deserviciu românilor încercând din când în când să îi convingeţi că acum nu mai daţi "dovadă de laşitate" şi, cel mai grav lucru, încercând să vă convingeţi pe dvs. că aşa ar sta lucrurile.

Ce ziceţi, aţi ieşit mult din pielea lui Dan C. Mihăilescu al anilor '80?

Foarte puţin, aţi schimbat stăpânul! Atâta tot!

Doamne fereşte, nu vreau şi poate nu pot şi poate nu am dreptul să fac un caz: Dan C: Mihăilescu, dacă dvs. aţi fi "un caz" - în măsura în care sunteţi o persoană publică.

Nu ştiu dacă va ajunge "chinuitul" meu articol la dvs., dar dacă norocul şi cinstea vor fi de partea mea, veţi spune acum: "Ce dracu vrea acesta de la mine?"

Oarecum vă pot explica: *vă cenzuraţi în două feluri: o dată cu titlurile cărţilor prezentate şi a doua oară cu conţinutul prezentării.*

Nu vă faceţi iluzii minimalizând afirmaţiile mele pentru motiv că aş fi legionar! Faceţi abstracţie de acest lucru; aici nu vorbesc în mod special în această calitate, ci într-o calitate comună a noastră, aceea de român.

Vă mai repet un lucru: nu dvs. sunteţi subiectul, dvs. sunteţi pretextul; şi iarăşi veţi rămâne nedumerit, dar să vă spun: ***unde sunt intelectualii români de altădată?*** Unde sunt figurile emblematice ale poeziei româneşti, ale prozei, ale istoriei, ale filosofiei? Unde sunt marii politicieni ca Ion Brătianu care, după ce face România Mare, în loc să aştepte normala adulaţie a românilor, demisionează ca să nu intre în masonerie şi, refuzând să accepte articolul 7 din Tratatul de la Versailles care obliga să acceptăm legal invazia evreiască după primul război mondial? Unde este acum măcar *imaginea* prozatorului Eminescu, asasinat de aceeaşi iudeo-masonerie? Unde este un Vasile Conta, un Mihail Kogălniceanu, un Vasile Alecsandri? ***Unde sunt marii bărbaţi de altădată, care aveau curajul opiniei lor?***

Se încearcă pe toate căile să fie extirpaţi din minţile românilor în care sunt prezenţi şi se împiedică ajungerea lor în minţile tineretului studios de azi.

Care sunt modelele prezentate cu obstinaţie: lingăii, ariviştii, vânduţii, moluştele şi apoi, cu o perseverenţă demnă de o cauză mai bună, marii duşmani ai poporului român!

Domnule Dan C. Mihăilescu, vă jur că nu faceţi parte dintre leprele de mai sus; nu ca să nu mă daţi în judecată, ci pentru că deocamdată v-aţi oprit la o anumită graniţă.

Nu voi aminti de istoricii, dascălii, justiţiari ai crimei nepedepsiţi, martori odioşi, critici literari, formatori de opinie, directori ai Limbii Române, cenzori analfabeţi cu maxilare vinete şi ochii roşii de cât sânge nevinovat au vărsat, evadaţi în anii '60 din "raiul comunist" după ce îşi desăvârşiseră misiunea de a distruge tot ce a avut mai bun şi mai curat poporul român; să trecem mai departe, făcându-ne a crede că în comunism ororile şi silniciile erau un lucru normal.

Să ne uităm după 1989, când domnul Dan C. Mihăilescu vrea să ne facă să credem că domnia sa nu mai are complexe, că poate să prezinte cărţi: "*Omul care aduce cartea*".

Exact ca în bancul cu bulă de mai ieri: "Copii, care este principala caracteristică a regimului nostru comunist? Zi tu,- Ionescule!" "*Grija faţă de om* tovarăşă!" "Bravo, Ionescule! ... Bulă, tu ce mai vrei?" "*Dacă îmi daţi un 10, vă spun şi care este omul...!*"

Daţi-mi şi mie o notă bună şi **vă spun şi eu care este "cartea"; toate au acelaşi gust, acelaşi miros, toate sunt "de o mamă şi de un tată",**

(continuare în pag. următoare)

Nicador Zelea Codreanu

ORIBILA OBEDIENȚĂ. *(continuare din pag. precedentă)*

În imensa lor diversitate au o caracteristică comună: să nu supere! *Să nu deranjeze pe cei care l-au pus pe Patapievici în fruntea Institutului Cultural Român, pe Nicolae Manolescu ambasador la UNESCO la Paris, pe cei care vor să facă responsabil poporul român pentru niște crime de război, luând pâinea de la gura copiilor noștri pentru următoarele generații, pentru a alimenta mașina de război israeliană,* devoratoare de sute și sute de copii sub 10 ani, acum și din Liban și mâine de unde "vrea mușchii lor", cei care îl țin în frunte pe Răzvan Ungureanu ca slugă credincioasă și obedientă patronând rapturi economice și la nevoie teritoriale din trupul sleit al țării, cei care vin să bată cu pumnul în masă strigând la adresa românilor: "Criminali! Criminali! Criminali!" și niște porci complexați își dau imediat drumul în pantaloni și acceptă judecata viperei, cei care, ieșiți din scoica kominternistă, trebuie să hotărască dacă la noi a fost sau nu criminal regimul comunist, cei care și-au vândut sufletul antihriștilor și acum vor să vândă și țara și plâng ca niște cocote abandonate prin muzeele din Washington, cei care declară ritos că Andrei Oișteanu este cel mai mare critic literar în viață! Cei de mai sus trebuie lăudați, lingușiți și cu drag *pupați Piața Independenței* și, dacă vor să fie mai discreți, pupați în curte. Cu asta se ocupă intelectualitatea română...7 din 10.

Domnul Mihăilescu să mă ierte că tot vorbesc de domnia sa; dumnealui este, cum am spus, doar pretextul cel mai nevinovat dintre cei la care mă gândesc. Totuși să nu piardă din vedere faptul aducerea domniei sale în discuție de către un naționalist ca mine s-ar putea să îi priască! Cei care monitorizează totul în România s-ar putea să pună ochii pe domnia sa - vorbesc în sens favorabil.

Ce va zice în continuare domnul Dan C. Mihăilescu: "Măi nea Codrene, văd că singur recunoști că ești naționalist; pe mine m-a ferit Dumnezeu de așa ceva, eu sunt democrat pur sânge."

Acum, că ne-am mai "apropiat" și ai binevoit să mă iei cu "nea Codrene", o să accept cu bucurie această apropiere și o să mă adresez și eu tot așa, dar plin de respect: "Măi nea Mihăilescule (nea Dane, poate mai târziu, după ce mai vorbim), păi **matale știi ce înseamnă *naționalism*?** Păi la matale am pretenții! Vezi în "**Larousse**" că zice așa: ***<<Doctrină care afirmă întâietatea interesului națiunii în raport cu interesele de grup, de clasă sau ale indivizilor care o compun.>>***"

Este ceva condamnabil în această opțiune?

Dacă ești naționalist, de ce vin cei mai mari naționaliști de pe planetă să te facă criminal, că, de bine de rău, ***tu nu ai 400 de bombardiere și 3000 de tancuri să omori copii libanezi!***

De ce este condamnat prin această etichetare orice om?

Pentru că naționaliștii apără interesele naționale, interese care stau în calea "globalizării"! *Știe cineva ce se ascunde sub acest termen?!* Păi eu zic, nea Dane, că este ***internaționalismul proletar, un komintern cosmetizat, dichisit, care promite fericirea mondială, ca și comunismul, și care are aceeași părinți, declarați sau nu: evreii!***

Pentru cine promit fericirea mondială?

Tot pentru domniile lor.

Dacă au obligat ei pe americani să își trimită tineretul să moară în Orientul Mijlociu, ce să ne mai mirăm că vine vampirul de serviciu și, bătând cu pumnul în masă în România, hotărăște că aici a avut loc holocaust și că românii sunt niște criminali! Românii! Foști, prezenți și *VIITORI!*

Se stabilește prin "consens" cu dracu că naționalismul este egal cu antisemitismul, dar exceptând faptul că evreii semiți mai sunt câțiva. De ce nu este o crimă tot la fel de mare să fii antislav sau antigerman sau antilatin?

Dacă ești anticreștin nu e o problemă, căci luptăm pentru libertatea opțiunilor religioase.

Dacă ești antimozaic, ești un bandit nenorocit și trebuie să fii ostracizat, boicotat, redus la tăcere și chiar călcat de ceva iute, negru și de fier.

Deja parcă totul a început să pută a cacao; păi, măi nea Dane, ***cu tot respectul, oare toată omenirea asta este proastă și numai domniile lor dețin monopolul calităților omenești?*** *Mira-m-aș!*

Prin anii 90 și, am întrebat un tânăr apropiat, o rudă a mea, de ce nu aderă la Mișcarea Legionară, pentru mine aceasta este aderarea la lupta pentru salvarea acestui neam.

Am rămas surprins auzind răspunsul: *"Nu îmi pot permite să trec în rândul luptătorilor, eu am copii de crescut."*

Nu îl condamn, căci acei copii nu vor fi niciodată un balast pentru neamul românesc, dar **mă gândeam la viteji răzeși ai lui Ștefan: oare ei de ce nu gândeau la fel?**

Nea Dane, gata cu familiarismele, gata cu balcanismele! Voi reveni la tonul și exprimarea reverențioasă, normală.

Domnule Dan C. Mihăilescu, iar vă repet: îmi cer iertare că v-am utilizat pe post de "cal de bătaie".

Dvs. reprezentați pentru mine sau poate pentru noi, *o anumită categorie de intelectuali de marcă, târâți de puterea ocultă a evreimii pe acest mapamond.*

Trebuie să fii total "absent" ca să vii la afirmațiile mele cu argumente de multe ori utilizate că sunt "unii" care suferă de mania persecuției promovând ***ideea conspirației mondiale.*** **Este din ce în ce mai evidentă, directă și deloc ocultă; foarte probabil că trecerea la ofensiva fățișă și obraznică va adeveri proorocirea biblică: "*Pieirea ta prin tine, Sioane!*"**

În acest moment al lecturii vă veți pune iar întrebarea: "Ce face ăsta? Mă invită la legionarism? A luat-o razna?"

Să știți un lucru; m-aș bucura dacă cei de calitatea dvs. ar realiza strânsa legătură dintre cinste și legionarism, relație absolut evidentă pentru oricine care nu este de rea credință, dintre doctrina și practica legionară și corectitudine, iubirea de neam împinsă până la sacrificiul suprem, **discernământul cu care au sesizat și tratat legionarii pe dușmanii acestui popor.**

Cazul domnului Liviu Ion Stoiciu nu face decât să dovedească "pupincurismul" unei bune părți a intelectualității românești pe de o parte și pe de alta vulnerabilitatea oricărui în fața "ocultei" despre care aminteam, iar domnia voastră spuneați că visez!

Și ca să fiu consecvent în exprimare, voi relua ca mai înainte. Și în acest moment al discuției vă veți pune întrebarea: "Ce o fi vrând ăsta de la mine? Să rămân și eu fără pâine, ca Liviu Stoiciu?"

Trebuie să remarcați un lucru: *acești noi "stăpâni" AI DVS. stau prost cu inhibiția, la ei nu contează demnitatea altora, personalitatea, nu au decență, nu au limite, nici rușine;* ***peste un deceniu sau două, în ritmul în care au luat-o lucrurile la vale, o să organizeze manifestații la care vă veți duce ca în anii comunismului, cu grădinița, cu școala, cu fabrica, cu institutul etc.*** *Și dacă atunci strigam: "Stalin și poporul rus libertatea ne-au adus!", se va găsi formula potrivită pentru preamărirea noilor stăpâni!*

Și iarăși repet presupusa domniei voastre exclamație: *"Și ce o fi vrând ăsta de la mine?!"*

De fapt nu vreau nimic de la nimeni.

M-am obișnuit să procedez ca italianul care s-a rătăcit în deșert în timpul unei competiții sportive: cu toate că știa că strigă în pustiu, o făcea sperând că totuși îl va auzi un suflet omenesc! Spera să își audă măcar propriul ecou! **Ecou în deșert? Să fim serioși! Și totuși striga! Și totuși voi striga!**

***

ÎNTREBARE

RADU GYR

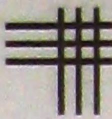
Adâncă-i noaptea, orele profunde...
Gemând, spre raftul cărților mă-ndrum
si-ntreb în șoaptă fiece volum:
- Tu ești? Și cartea fuge și se-ascunde.

Plângând, întreb portretul ei acum:
-Tu ești"? Și nici iubita nu-mi răspunde.
Îmi umplu cupa-n vin să mă scufunde,
Întreb: -Tu ești? Și cupa piere-n fum.

Și-ntreb și spada mea: -Tu ești? Și tace.
Și, cum mă prăbușesc în jilț, înfrânt,
din zid o umbra albă se desface...

Mă-ntorc spre ea cu sânge în cuvânt
și-n ochii lui Iisus e numai pace.
Întreb: -Tu ești? Și umbra spune: -Sunt.

Ideologie

DESPRE NIŞTE REFORMATORI

Odată cu apariţia a destul de multe cărţi despre Mişcarea Legionară - cărţi de istorie, memorii, reviste istorice conţinând dezvăluiri ale unor fapte necunoscute până la accesul în arhivele bine pecetluite, au apărut şi destul de mulţi "specialişti" care se simt îndreptăţiţi să prezinte în proprie interpretare activitatea Legiunii şi a conducătorilor ei, decretând, în general, unde s-a greşit în luarea unor decizii sau în sistemul de organizare.

Nu vom încerca să analizăm activitatea nenumăraţilor istorici care s-au ocupat de Mişcarea Legionară, pentru simplul motiv că nu ne-ar ajunge sute de pagini pentru aceasta şi pentru că marea lor majoritate, dacă nu toţi, nu reuşesc să prezinte lucrurile cu detaşare, **simţindu-se obligaţi de apartenenţa la anumiţi stăpâni, sau intuind că de fapt stăpânul este acelaşi (până mai ieri comunismul, iar după '89, oligarhia financiară mondială, controlată de iudeo-masonerie).**

Nu mai fac discuţii inutile, vezi Doamne încercând să demonstreze afirmaţiile de mai sus, apropos de stăpâni. La ora actuală oricine a depăşit volumul de cunoştinţe elementare ştie că nu sunt vorbe aruncate în vânt. *99% dintre cei cu o cultură peste medie ştiu perfect nişte lucruri,* ***dar nu vor accepta aceasta public în ruptul capului, socotind că mai bine să te faci că nu ştii sau nu crezi.***

Motivul pentru care am abordat acest subiect este altul: **tot timpul apar voci pretinzând a fi din interiorul Mişcării, ale unor persoane semi-informate sau deficitare la capitolul logică sau mai degrabă la altele,** la care exerciţiul deformării adevărului (de fapt minciuni sfruntate) practicat o viaţă întreagă, constatând cu voce apăsată că alta ar fi fost soarta Mişcării dacă Şeful ei ar fi procedat altfel în anumite situaţii, iar acum, **dacă s-ar renunţa la o anumită rigiditate în interpretarea doctrinei, care, vezi Doamne, ne pune pe poziţia de înţepeniţi, depăşiţi de vremuri şi evenimente!**

Ne vom prezenta nu numai poziţia, dar o vom şi argumenta în ideea că respectivele persoane vor avea motive în plus să înţeleagă.

Prima întrebare *care se pune este: De când au apărut voci în Mişcare care să pună la îndoială capacitatea Căpitanului de a conduce impecabil Mişcarea şi tineretul român în general, în lupta sa de apărare a pământului românesc de invazia iudeo-bolşevică din perioada interbelică?*

Răspunsul este simplu, consemnat în toate istoriile: şi anume, prima voce discordantă a aparţinut lui **Mihai Stelescu.** Ce se poate spune despre acest personaj, în afară de calităţile incontestabile ale unei inteligenţe deosebite şi ale unui discurs strălucitor?

Păi să vedem ce a rămas consemnat pentru posteritate: lacom şi indisciplinat, refuzând să îşi verse contribuţia bănească din marele salariu de deputat, trimis în această postură, de cel mai tânăr deputat (la 24 de ani, majoratul fiind la 21) de către Mişcare. Cei câţiva deputaţi ai Legiunii ajunseseră acolo prin jertfa zecilor de mii de legionari care îşi drămuiau fiecare bănuţ pentru a acoperi cheltuielile din campania electorală, nevorbind de vieţile omeneşti sacrificate pe altarul Legiunii, care nu pot fi evaluate cu nimic. Un salariu obişnuit de funcţionar era de 5.000 lei pe lună (de la socrul meu, Dumnezeu să-l ierte); orice deputat avea 30.000 lei din care Căpitanul a socotit că jumătate trebuie să intre în casieria Legiunii care, cum spuneam, îl trimisese în Cameră, asigurându-i pe timpul sesiunilor parlamentare masa la popota Legiunii - unde aceeaşi masă o primea şi Căpitanul, şi cazarea la cazarma Legiunii. Neacceptarea acestei reguli de către Stelescu a fost gestul care poate ar fi trebuit să atragă atenţia asupra persoanei.

La marile arestări din iarna lui 1934, când se hotărâse de către autorităţi asasinarea fără nici o judecată a Căpitanului, după atentatul reuşit împotriva lui I. G. Duca, acesta reuşise să se ascundă temporar, dar legionarii închişi la Jilava îl credeau mort pe Căpitan, după un zvon lansat acolo chiar de Stelescu, şi cei doi viitori trădători ai Legiunii şi ai Căpitanului, Stelescu şi Sima, s-au autoproclamat conducători ai Mişcării, făcând o listă ce trebuia semnată de toţi cei prezenţi, listă care, ajungând la părintele Ion Dumitrescu-Borşa, a fost dată în vileag, făcând publică dorinţa celor doi de a-l "îngropa de viu" pe Căpitan.

Nu la mult timp după aceea, "copilul de suflet" al Căpitanului urzeşte un complot încercând să-l elimine pe Căpitan prin otrăvire (neexcluzând nici folosirea armei de foc).

Ne oprim aici cu descrierea lui Stelescu: mi se pare suficient pentru a dezvălui caracterul abject al primului contestatar din interior al Căpitanului.

Aspectul surprinzător în acest caz a fost contrastul între iubirea de care era înconjurat Căpitanul, încrederea nemărginită de care se bucura din partea oricărui legionar, de la plutaşul de pe Bistriţa, la nobilul general Cantacuzino, şi ochiul roşu de drac cu care cei doi (Sima şi Stelescu) îl priveau pe Căpitan.

Până a vorbi de al doilea contestatar al Căpitanului, Sima, **aş dori să scot în evidenţă anumite lucruri care ţin de viaţa lui Corneliu Zelea-Codreanu şi de posibilitatea sau necesitatea de a corecta astăzi hotărârile, aprecierile sau prevederile lui reflectate în timpul existenţei sale scurtate cu ajutorul indispensabil al prietenului lui Stelescu, Sima.**

Nu există nici un ordin, o circulară, o hotărâre a Căpitanului, cunoscută de vreo persoană, la ora actuală, care să poată fi pusă la îndoială - atunci şi acum - ca nefiind cea mai judicioasă, cea mai înţeleaptă, cea mai plină de grijă faţă de viaţa şi a celui din urmă legionar.

Nu vreau să reiau cu această ocazie discuţia despre contribuţia directă a lui Sima la asasinarea Căpitanului, Nicadorilor, Decemvirilor şi a întregului Stat Major Legionar, sub îndrumarea directă a şefului Serviciilor Secrete ale timpului, Mihail Moruzov, împuşcat mai târziu în detenţia de la Jilava, din ordinul lui Sima, dar vreau să amintesc de *trimiterea la moarte sigură a grupului de legionari paraşutaţi în România anilor de teroare de după război, având ca sarcină "gonirea trupelor ruseşti" (staţionate în număr mare în România).* Pentru această misiune sinucigaşă, *Sima a primit de la C.I.A. o sumă de bani pentru fiecare legionar sacrificat.*

Aş mai vrea să amintesc concordanţa totală între tot ce a prevăzut Căpitanul ca urmare a evenimentelor petrecute în timpul său şi având o proiecţie atât de exactă în viitor, încât mai târziu, când toate previziunile sale s-au adeverit după dispariţia sa, a fost supranumit şi "profetul".

Se vehiculează tot timpul ideea că a încerca să aplici anumite principii de viaţă sau de luptă elaborate atunci, în perioada interbelică, în România de astăzi, ar fi o dovadă de înţepenire, de inadaptare la timpul prezent.

Care erau atunci duşmanii declaraţi ai Legiunii şi implicit ai prosperităţii României şi ai românilor?

Politicianismul, corupţia, spolierea bogăţiilor ţării *şi pauperizarea majorităţii zdrobitoare a românilor,* ***asaltul economic al străinilor****, cumpărând totul pe nimic, înrobind bietul român pe salarii de supravieţuire, despădurirea munţilor României în folosul unor venetici, transformarea românilor într-un popor de bolnavi datorită mizeriei creatoare de boli sociale şi a asistenţei sociale de două parale!*

Atenţie, vi se pare cunoscut? *Am scris mai sus de situaţia României* ***în perioada interbelică!*** *Nu există* ***nici o deosebire faţă de azi?*** *Aşa vi se pare?* ***Aşa şi este!***

Ce vi se poate părea depăşit?

Poate vă gândiţi la metodele de luptă?

Metodele sunt cele **legale**, *cu care luptă orice partid, şi nu îi dă nimeni în cap!* ***Diferenţa faţă de celelalte partide şi noi este că scopul nostru şi grija noastră au fost soarta acestui popor, iar grija celor din celelalte partide este, a fost şi va fi îmbogăţirea personală!***

Tot ce a spus, a făcut, ne-a lăsat moştenire, toată experienţa de luptă şi de viaţă a Căpitanului este la fel de actuală şi de valabilă azi, ca şi atunci. Dar despre aceasta vom mai vorbi.

Al doilea contestatar în ordinea apariţiei a fost H. Sima. Mult mai viclean decât predecesorul lui, Stelescu, având spatele asigurat prin trădare şi vânzarea Legiunii lui Mihail Moruzov, şeful Serviciilor Secrete, îndrăzneşte să îşi "facă apariţia" sau poate aşa este consiliat, de-abia când Căpitanul este deţinut la Doftana, condamnat la 10 ani de muncă silnică, după un proces comandat de Carol al II-lea Tribunalului Militar!

Comandant legionar la Lugoj, nefăcând parte dintre apropiaţii Căpitanului, avid de putere şi invidios pe Căpitan cu care îndrăznea să se compare numai în gând, năimit al lui Moruzov, îşi începe ascensiunea către conducerea Mişcării Legionare prin acte capitale de indisciplină, prin încălcarea ordinelor Căpitanului, comiţând 20 de atentate în oct. şi nov. 1938 pentru a face jocul lui Carol al II-lea, pentru a pregăti opinia publică pentru asasinatele oribile din 29-30 nov. 1938, când 14 deţinuţi, în custodia statului - deci în responsabilitatea statului - sunt asasinaţi ritual prin strangulare în timpul unui transport între două locaţii de detenţie, sub pretextul încercării de evadare (ce încercare de evadare, când erau legaţi cu lanţuri groase de podeaua autovehiculului!) Este asasinat Căpitanul şi 13 legionari condamnaţi anterior la închisoare pe viaţă.

După asasinarea Căpitanului, întrucât în registrul de funcţii ţinut la vremea respectivă de cunoscutul şi în veci apreciatul Duiliu Sfinţescu, se afla pe locul 43 - deci toţi cei 42 dinaintea lui erau îndreptăţiţi la conducerea Mişcării înaintea lui – Sima pune în scenă direct, sub pretextul răzbunării Căpitanului, asasinarea lui Armand Călinescu, fără discuţie un călău odios şi fără scrupule, dar ca represalii Carol al II-lea asasinează tot Statul Major Legionar - aflat tot în custodia statului! - scoţându-i legaţi unul de altul în faţa mitralierelor.

Şi de această dată totul se petrece în pofida ordinelor contrare date de Comandamentul Legionar, singurul în măsură să conducă Mişcarea, aflat în refugiu în Germania. Masacrul cu această ocazie nu s-a limitat la cei ce "îi stăteau în cale" pentru a putea parveni la conducerea Mişcării. Dar când ai devenit criminal, ce mai contează câteva sute de asasinate în plus, chiar dacă sunt camarazii tăi?! Te caţeri pe cadavre ca să ajungi unde ţi-ai propus.

O scurtă paranteză: la observaţia unora sau altora că am mai scris despre comportamentul criminal al lui Sima, voi răspunde că voi mai scrie cât voi mai putea ţine stiloul în mână - sau până mă voi convinge că au înţeles toţi tâmpiţii care se fac a nu înţelege şi care ne acuză de nerespectarea principiului de unitate în Legiune. Unitate cu cine, cu adulatorii unui criminal?!

Dar să revenim. Contestatarul Sima primeşte, vrând-nevrând, când preia conducerea, în sept. 1940, câteva sute de mii de legionari şi milioane de simpatizanţi zestre, pe care reuşeşte, în cca. 4 luni de asociere la guvernarea lui Antonescu, să îi pape de parcă i-ar fi jucat la cazinou la Monte Carlo; în cca. 4 luni, cum spuneam, a reuşit să bage zeci de mii de legionari în puşcării şi să piardă definitiv simpatia poporului român prin înfiinţarea poliţiei legionare, prin asasinatele de la Jilava unde au fost asasinaţi oameni aflaţi în custodia statului, fără judecată, imitând la indigo pe regele criminal Carol al II-lea, prin asasinarea lui Iorga şi Madgearu (pe care dacă îi lăsa în pace, îi omorau comuniştii la Sighet, nu peste mult timp), prin provocarea sau, ca să nu mai lungesc, prin implicarea în rebeliune (implicare ce îl face la fel de vinovat de carnagiul care a urmat).

Să mai amintesc de fuga ruşinoasă din ţară după promovarea dezastrului în portbagajul unui automobil al armatei germane, despre comportamentul imoral din refugiul în Apus, unde face un copil camaradului care îl ţinea pe casă şi masă şi noaptea muncea lăsându-şi soţia acasă cu satirul?

Mă opresc aici pentru a spune: **Iată că a apărut o nouă generaţie de "mai deştepţi decât toţi",** reproşând sau numai punând la îndoială capacitatea Căpitanului, sau privind de sus - dacă nu strigând în gura mare - că respectând legile şi moştenirea înaintaşilor legionari, dăm dovadă de incapacitate de adaptare la ziua de azi.

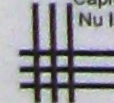
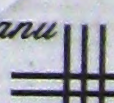
Ce s-a schimbat de atunci şi până acum, "dragilor": anul din calendar şi cantitatea de zgură din sufletul nostru unde au ars zeci de ani de suferinţe, dezamăgiri şi neîmpliniri!

Nu vă mai ţineţi atârnaţi de Mişcare ca scaieţii de blana oilor; faceţi voi, cu "inteligenţa şi talentul" vostru, o mişcare politică după chipul şi mintea voastră! Lumea e mare, slavă Domnului, şi aveţi şi voi loc cu făcăturile voastre!

Mişcarea Legionară este clădită pe temelia de oţel a oaselor martirilor noştri, nu este din plastilină să o faceţi voi cum vreţi!

Încă o dată în plus, să vină în rândurile noastre cel ce crede nelimitat în ceea ce, mai mult ca oricând, ESTE Mişcarea Legionară! Inovatorii, pe pustiu!

Nicador Zelea Codreanu

Zig-zag pe mapamond

MARI METROPOLE ALE LUMII: PARIS

Scurte repere istorice

Parisul, oraşul-lumină, este unul dintre cele mai vechi oraşe europene, istoria sa datează din anul 55 î. Hr. când a fost fondat de romani, pe locurile unui mic sat pescăresc de pe **ILE DE LA CITE**, insula

de pe **SENA**, aflată în centrul metropolei.

Faima lui datează din Evul Mediu când oraşul era un centru religios înfloritor, când s-au construit multe capodopere arhitectonice, totodată fiind şi un important centru cultural şi spiritual, mulţi cărturari europeni fiind atraşi de marea sa universitate, *Sorbona*.

A cunoscut cea mai mare prosperitate şi putere sub domnia lui Ludovic al XIV-lea.

Domnia monarhilor a fost înlocuită de republică după sângeroasa revoluţie din 1789, apoi fervoarea revoluţionară s-a estompat şi strălucitul Napoleon Bonaparte, auto-proclamat împărat al Franţei, a avut ambiţia de a face din Paris centrul lumii.

La scurt timp după Revoluţia din 1848, oraşul a cunoscut o transformare radicală. Prin grandiosul său plan de sistematizare, baronul Haussmann a înlocuit uliţele medievale ale Parisului cu bulevarde şi străzi elegante. Spre sfârşitul secolului oraşul devenise forţa motrică a culturii occidentale.

După cel de-al doilea război mondial oraşul s-a extins extrem de mult, astăzi el aspirând la titlul de centru al unei Europe Unificate.

Îmi vine greu să încep descrierea acestei superbe capitale, pe care am vizitat-o de patru ori; nu ştiu cu ce să încep, dată fiind varietatea extraordinară a

obiectivelor turistice de prim rang. Cu un ghid în mână ajungi repede la oricare dintre ele, şi asta în scurt timp, deoarece, aşa cum am spus, este oraşul bine sistematizat, iar mijloacele de transport au frecvenţa în staţii la intervale scurte.

Mari biserici ale Parisului

Voi începe cu descrierea bisericilor, vechi de secole, maiestuoase, de fiecare legându-se fapte istorice.

Nici o alta clădire nu aminteşte atât de mult de istoria Parisului ca ***NOTRE DAME***. Ea se înalţă falnică pe **insula Cité, leagănul oraşului**. Piatra de temelie a fost pusă de **Papa Alexandru III**, în **1163**, marcând începutul trudei de **170 de ani** a unei armate de arhitecţi şi maeştri medievali.

Catedrala este o capodoperă gotică amplasată pe locul unui templu roman. Când a fost terminată, aprox. în anul 1330, avea o lungime de 130 m şi turnuri înalte de 69 m.

În 1793 revoluţionarii pradă catedrala şi îi dau numele de "Templul Raţiunii" (?!), folosind-o ca depozit de vinuri.

Aici, în 1804, Napoleon se încoronează împărat al Franţei, iar în 1970 au loc funeraliile naţionale ale Generalului de Gaulle.

În interior grandoarea catedralei este dată de bolta înaltă care are la ambele extremităţi rozete medievale cu un diametru de 13 m. Vitraliile lor datează din sec. XIII şi se află la înălţimea de 21 m, înfăţişând pe Fecioară în mijlocul unor personaje din Vechiul Testament, şi pe Hristos înconjurat de fecioare, sfinţi şi cei 12 apostoli. Turnul nordic, cel mai înalt, are 387 de trepte, de sus putându-se vedea panorama superbă a Parisului, iar în turnul sudic se află vestitul clopot Emmanuel. Dar turnurile sunt întrecute de Fleoa care atinge o înălţime de 90 m. Intrarea în catedrală te impresionează prin măreţie. Dintre cele trei porţi, cea mai atrăgătoare este Portalul Fecioarei, frumoasa statuie a Fecioarei fiind înconjurata de sfinţi şi regi, şi datează din sec. XIII. Deasupra ei, stârnind admiraţia turiştilor, se află Galeria regilor înfăţişând 28 de regi *iudei* privind în jos spre mulţime.

La numai 2-3 minute de Place de Concorde se afla o altă biserică-simbol a Parisului, prin înălţimea şi dimensiunile sale: este vorba de ***LA MADELAINE***. Este însă mult mai nouă decât Notre Damé, fiind începută în 1764 şi sfinţită abia în 1845, dar Napoleon a construit-o în 1806, după bătălia de la Jena.

O colonadă corintică înconjoară clădirea şi susţine friza sculptată. Pe porţile de bronz sunt basoreliefuri care ilustrează cele Zece Porunci. Interiorul este bogat ornamentat cu marmură şi aur, cea mai frumoasa statuie fiind a Mariei Magdalena înălţându-se la cer, creată în 1837.

Dar cea mai mare şi impunătoare biserică a Parisului, a cărei cupolă aurită se vede din depărtări, este ***DOMUL INVALIZILOR***.

Aici se află într-o cripta osemintele lui **Napoleon**, aduse de Regele Ludovic Filip de pe Insula Sf. Elena, ca un gest de reconciliere cu republicanii şi bonapartiştii care îi contestau regimul. Trupul lui a fost închis în şase sicrie şi aşezat în cripta în 1861, în cadrul unei ceremonii fastuoase la care a asistat şi Napoleon al III-lea. Ulterior aici au fost aduse şi osemintele lui Vauban, mare arhitect şi inginer militar care a revoluţionat armele de asalt prin introducerea bateriilor cu ricoşeuri, ale mareşalului Foch, într-un impunător mormânt din bronz, şi ale altor militari faimoşi care au transformat biserica într-un mausoleu francez.

O altă biserică celebră care trebuie neapărat vizitată este ***SACRE COEUR*** din **cartierul boem** ***MONTMARTRE***. Aflată pe o colină – exista şi un miniteleferic care duce la ea, scutindu-te de urcarea treptelor – biserica albă a fost construită în amintirea războiului franco-prusac din 1870, câştigat de armatele cancelarului Otto von Bismark. Ea a fost desăvârşită în 1914 şi sfinţită în 1919, după victoria Franţei. Domul ovoidal este cel mai înalt punct al Parisului (după turnul Eiffel), iar clopotniţa de 83 m înălţime are unul dintre cele mai grele clopote din lume, cântărind 18,5 tone, iar limba 850 Kg. Bolta altarului este un enorm mozaic bizantin reprezentându-l pe Hristos, iar deasupra intrării în biserică se află două statui ecvestre, una a Ioanei d'Arc şi cealaltă a lui Ludovic cel Sfânt. Porţile de bronz de sub portic reliefează în bronz Cina cea de Taină.

PANTEONUL este biserica unde sunt îngropate mari personalităţi ale Franţei, printre cei aflaţi aici se numără Jean Jacques Rousseau, Voltaire, Victor Hugo şi Émile Zola.

Inspirat de Panteonul de la Roma, porticul templului are 22 de coloane corintice iar basorelieful de pe fronton înfăţişează patria-mamă Franţa oferindu-le lauri marilor săi oameni.

Interiorul are patru nave aranjate în formă de cruce greceasca din centrul căreia se ridică marele dom care lasă să pătrundă puţină lumină în biserică deoarece era considerată nepotrivită pentru locul de veci al eroilor Franţei.

Ultima biserică de care voi aminti (şi care mi-a plăcut, de asemenea, foarte mult) este ***SFÂNTUL EUSTACHE***. 105 ani a durat construcţia bisericii (1532-1637), fiind o înflorire a stilului renascentist, exprimată prin superbe arce, stâlpi şi coloane. Molieré a fost înmormântat aici, Marchiza de Pompadour, metresa oficială, a fost botezata tot în acest loc; de asemenea, şi cardinalul Richelieu.

Trei muzee din Paris

Parisul este un oraş al artelor, el constituind tot timpul o atracţie pentru cele mai mari talente ale lumii. Metropola a fost un paradis pentru cei în căutarea unui loc unde să se exprime şi să trăiască viaţa din plin, secole de-a rândul a fost unul din centrele de creaţie ale lumii occidentale. A găzduit regi şi exilaţi politici care au ajuns apoi la putere, pictori, scriitori, poeţi şi muzicieni care sunt unanim recunoscuţi. Amintesc, în treacăt, de preşedintele

american Thomas Jefferson, regina music hall-urilor Josephine Baker, artista germană Marlene Dietrich, compozitorul Richard Wagner, pictorul olandez Vincent van Gogh, Pablo Picasso şi Salvador Dali, marii balerini ruşi Nijinski şi Rudolf Nuriev, scriitorul irlandez Oscar Wilde, dar şi revoluţionarii bolşevici Lev Troţki şi Lenin.

Muzeele sunt numeroase şi care mai de care mai variate. Să încep, fireşte, cu ***LUVRUL*** unde se află una dintre cele mai importante colecţii de artă din lume. Comorile încep cu colecţia lui Francisc I (1515-1547) care a achiziţionat multe picturi italiene (printre care Mona Lisa).

Lucrările sunt expuse pe trei etaje, colecţiile fiind aranjate în funcţie de ţările de provenienţă. Există secţii separate pentru antichităţi şi obiecte de artă orientală, egiptene, etrusce şi romane. Nu-ţi ajunge timpul să le vizitezi şi, mai ales, să le aprofundezi; nici măcar într-o lună nu poţi realiza aceasta (luând în calcul o vizită de 4 ore zilnic).

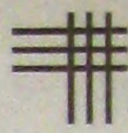
Făcând această precizare care se impunea, mă voi limita a aminti numai pe cele mai cunoscute piese de muzeu, şi voi începe cu *Mona Lisa*, greu de admirat din cauza aglomeraţiei permanente. Leonardo da Vinci a pictat acest mic portret al unei nobile florentine care a dat numele tabloului în 1504. Curând a fost considerat ca un prototip al portretului renascentist. Surâsul seducător al femeii a generat de atunci comentarii nesfârşite. O altă superbă pictură, mereu înconjurată de iubitorii de artă, este "*Dantelăreasa*", creată de olandezul Jan Vermeer în 1665. Dintre sculpturi, în fruntea topului este celebra statuie *Venus din Milo*. Descoperită în 1820 pe insula grecească Milo, statuia reprezintă idealul de frumuseţe feminină din epoca elenistică, de la sfârşitul sec. al II-lea î. Hr.

(continuare în pag. 13)

Emilian Ghika

APEL PENTRU SALVAREA ROŞIEI MONTANE!

Suntem foarte aproape de a asista la uciderea şi îngroparea unei părţi unice din istoria noastră naţională. Indivizi fără scrupule, sclavi înveteraţi ai banului, ce şi-au umplut deja buzunarele cu euro-comisioane care-i pun la adăpost de greutăţile materiale pentru tot restul vieţii, doresc semnarea decesului Roşiei Montana în schimbul îmbuibării lor materiale. Aceşti vânători de ciubucuri murdare, ce şi-ar vinde şi mama pentru o pungă plină de galbeni, ***vor să tranzacţioneze istoria şi geneza românilor, fără de care ei şi burţile lor umflate n-ar fi existat astăzi***, vârându-ne pe gât un proiect toxic şi nociv din toate punctele de vedere.

Cacealmaua alogenilor de la ***"Gabriel Resources"****, ce-şi au sediul firmei într-o căsuţă poştală din Insulele Barbados, îl poate costa pe bietul român plătitor de taxe, minimum 2,6 miliarde de dolari - pe care va trebui să-i scoată din buzunar pentru reconstrucţia mediului distrus pentru care această firmă-stafie nu a depus garanţii materiale reale.* Societatea falimentară "Gabriel", ce vrea să-şi plătească datoriile cu aurul românilor, nu este preocupată decât de profiturile mari şi imediate cu orice risc, inclusiv cu riscul accidentelor fără garanţii financiare. Păi de unde atâtea garanţii, dacă este în faliment?!

Afacerea extrem de profitabilă pentru canadieni şi pentru comisionarii din guvernul României, se dovedeşte a fi însă dezastruoasă pentru naţiunea română ce urmează să piardă, pe lângă frumuseţea extraordinară a locului, păduri, resurse de apă, resurse turistice şi vestigii arheologice unice în Europa, temple, situri romane, structuri de locuinţe sau necropole, sanctuare, morminte, altare, galerii antice absolut singulare în lume, în care în sec. XVIII-XIX au fost găsite celebrele tăbliţe cerate ce reprezintă unul dintre cele mai importante izvoare ale Dreptului roman. Nu există nici o universitate în lume unde să se ţină cursuri de Drept roman fără să se pomenească de Alburnus Maior ce a fost atestată documentar acum 2000 de ani.

Spre deosebire de noi, minţi luminate din Anglia şi-au declarat galeriile miniere romane din Cornwall, monumente ale patrimoniului universal.

Funcţionari corupţi din cadrul Ministerului Culturii, mânjiţi, îmbiaţi de mirosul dolarului canadian, au dat descărcări de sarcină arheologică pentru acest loc binecuvântat de Dumnezeu, ceea ce înseamnă că nu mai reprezintă nici un interes pentru ştiinţă, canadienii urmând să decidă ce monumente păstrează şi ce pot distruge, care parte a istoriei noastre o arunca la gunoi şi care o mai ţin pe perfuzii.

Aceşti infractori din cadrul Ministerului Culturii, puşi ca lupul paznic la oi, încalcă grav Legea 5 / 2000, mutilându-ne patrimoniul nostru naţional şi devenind astfel pasibili de puşcărie. *Opriţi dezastrul acum, până nu stârniţi mânia Românilor!!* Nici o guvernare, până azi, nici chiar cea comunistă, nu a avut curajul de a da frâu liber unui asemenea dezastru naţional. Vechii corifei ai comunismului, transformaţi peste noapte de zeul banului şi al oportunismului în obsedaţi ai integrării europene cu orice preţ, sunt gata să producă o mare catastrofă la Roşia Montană, distrugând aceasta perlă a străvechiului minerit si dându-ne pe mâna străinilor ca simple slugi, pe mâna canadienilor care ne consideră o problemă economică oriunde în lume!

Dintr-o afacere trebuie să câştigi ceva, căci altfel se numeşte afacere falimentară.

România nu numai că nu va câştiga nimic, dar va trebui să se sacrifice pentru ca alţii să-şi umple buzunarele, pierzând totul: peisajul monumental, izvoarele limpezi şi repezi, fâneţele ce stau pe pantele aproape verticale ale munţilor galbeni din pricina oxizilor, casele multiseculare vechi de 500 de ani, vechea şcoală din sat, monument istoric şi de arhitectură din sec. XIX, clădirile de epocă ale vechii maternităţi şi vechii primării, aşezările romane unicat de care tocmai am vorbit.

În timp ce alte ţări din jurul nostru au interzis categoric proiecte asemănătoare, Partidul Democrat, implicat adânc în acest labirint de inegalităţi şi complicităţi, **ajutat de consilierii din Roşia Montana ce figurează în bloc pe statele de plată ale companiei "Gabriel Resources" şi de campaniile publicitare mincinoase, dă frâu liber dezmăţului canadian din munţii Apuseni.**

Ne batem singuri joc de istoria naţională, îi sfidăm pe vecini cu "inteligenţa" noastră, otrăvim lacuri şi

livezi cu cianuri, ciopârţim munţi şi păduri, devastăm şi omorâm singuri România.

Vrei să iei parte pasiv la toate acestea, sau vrei să te opui, pentru ca mai târziu să-ţi poţi spune împăcat că ţi-ai făcut datoria?

Din păcate suntem într-o cursă contra cronometru, iar ceasul se va opri la sfârşitul lunii august 2006.

Trimite ACUM Guvernului României părerea ta despre acest dezastru ecologic şi naţional pe care vrei să-1 opreşti, printr-o contestaţie adresată Ministerului Mediului şi Gospodăririi Apelor, B-dul Libertăţii nr. 12, sector 5, Bucureşti, adăugând numele, numărul de telefon, adresa exactă şi semnătura: *"Subsemnatul ... cer Ministerului Mediului şi Gospodăririi Apelor să nu-şi dea acordul pentru propunerea de exploatare minieră de aur şi argint din Roşia Montana"* (explicând eventual pe scurt şi motivele pentru care ceri aceasta). (O contestaţie în detaliu o poţi descărca de pe internet, de pe site-ul: www.rosiamontana.ro/doc/contestatie_EIM.doc.)

Scadenţa se apropie! Fă-ţi datoria faţă de ţara în care ai crescut şi faţă de propria ta conştiinţă.

Cu Dumnezeu înainte!

Redacţia

***

RÂNDURI DESPRE UN SOCLU FĂRĂ BUST

Distrugerea regimului comunist din ţara noastră, în urma loviturii de stat din '89, a făcut ca istoria patriei să se poată scrie ŞI pe baza adevărului şi a documentelor (nu ca până atunci, numai prin prisma ideologiei de partid).

Bunăoară înainte, perioada războiului de la 22 iunie 1941 – 23 aug. 1944, era trecută aproape sub tăcere în manualele de istorie, nevorbindu-se aproape nimic de cel care a condus în acest interval de timp destinele ţării, în speţă **Mareşalul Ion Antonescu.** În legătură cu acesta a existat numai acuza că a târât ţara într-un război antisovietic (fără a vorbi de ultimatumul de la 28 iunie 1940, când am fost cedat fără luptă Basarabia şi Bucovina de Nord), şi se afirma că războiul de eliberare a provinciilor amintite a fost nedorit, deşi se ştia faptul că marea majoritate a românilor şi-au dat acceptul de a intra în război alături de armata germană care părea invincibilă la acea dată. "Istoricii" "rolerioţi" preamăreau acţiunile imaginare ale grupurilor de partizani comunişti care dădeau permanent "lovituri puternice" maşinii de război, care vorbeau de ziarul ilegal România Liberă, de manifestele comuniste lipite noaptea pe zidurile caselor, şi alte gogoşi de acest gen. Poveştile puerile au fost aruncate în lada de gunoi a istoriei (ca să folosesc o expresie favorită a "tovarăşilor"), **Mareşalul Ion Antonescu a reintrat în istorie chiar de la începutul anului 1990**, unele străzi din câteva oraşe i-au purtat numele, s-a făcut un film realizat de regizorul Sergiu

Nicolaescu intitulat "Oglinda" care a avut un mare succes la spectatori, au apărut cărţi destul de multe la număr care vorbesc în cuvinte elogioase despre comportamentul de om corect şi bun român al celui care a lansat celebrul ordin din noaptea de 22 iunie 1941: "Români, ordon treceţi Prutul".

Dintre cărţile care-i evocă viaţa, atât cu faptele pozitive, dar şi cu lipsurile inerente în anii negri ai războiului amintesc doar câteva titluri: *"Antonescu şi războaiele de întregire"* (o lucrare monumentală, în 4 volume, editată la Roma de C. Drăgan), *"Antonescu, al treilea om al Axei"* de diplomatul Gh. Barbul, *"Hitler, Regele Carol şi Mareşalul Antonescu"* de istoricul german Andreas Hillgrueber, *"Un „dictator nefericit"* de gen. Ion Gheorghe, ataşat militar şi ambasador în Germania între 1940-1944, *"Adevărul despre Mareşalul Antonescu"* în 3 volume de Gh. Magherescu, *"Mareşalul şi soldatul"* de Ion Aramă, *"Cu Mareşalul până la moarte"* de gen. Const. Pantazi, fost ministru de război, *"În serviciul Mareşalului"* de istoricul englez Larry Waltz, în 2 volume, *"Procesul Mareşalului Antonescu"*, 3 volume de documente şi altele, favorabile fostului conducător.

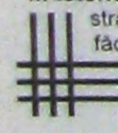
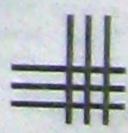
Au văzut lumina tiparului, în număr mult mai mic, şi cărţi defavorabile persoanei şi acţiunilor lui; cea care merită a fi reliefată, din această categorie, este scrisă de fostul ambasador comunist Eduard Mezincescu, -cel care a predat ruşilor în 1948, fără nici un act Insula Şerpilor - intitulată "Mareşalul Antonescu şi catastrofa României".

Scos de sub cenuşa uitării, unde a fost ţinut pe nedrept peste 5 decenii, fostului conducător i-au fost ridicate statui, expuse în unele oraşe ale ţării (Bucureşti, Slobozia, Oradea şi alte câteva).

Cea din Capitală se afla în faţa Bisericii Bariera Vergului, ctitorită de el în anul 1943,

(continuare în pag. 11)

Emilian Georgescu

O SCRISOARE DE BUN SIMȚ ȘI UN TRATAT MILITAR CRIMINAL

O SCRISOARE DE BUN SIMȚ: scrisoarea președintelui Iranului către președintele SUA

Președintele american George W. Bush a primit de la omologul său, președintele Iranului, Mahmoud Ahmadinejad, o scrisoare. Prezentăm o mare parte din ceea ce conținea această scrisoare, preluând traducerea făcută de Rompres:

"D-lui George Bush, președintele Statelor Unite ale Americii

De ceva vreme mă întreb cum poate să justifice cineva contradicțiile de netăgăduit, existente pe scena internațională, care sunt dezbătute constant, mai ales în forumurile politice și în mediile universitare, de către studenți.

Sunt multe întrebări rămase fără răspuns. Ele mă determină să abordez unele contradicții și probleme, în speranța că acest lucru ar putea constitui un prilej de a le rezolva.

Cum poate fi un om care crede în Iisus Hristos, Marele Trimis al Domnului, care trebuie să respecte drepturile omului, care prezintă liberalismul ca pe un model de civilizație, își proclamă opoziția față de proliferarea armelor nucleare și a celor de distrugere în masa, își face un slogan din "războiul împotriva terorii", acționează pentru edificarea unei comunități internaționale unite, (...) dar care, în același timp, atacă alte state?!

(...) Din cauza posibilității existenței armelor de distrugere în masă într-o țară, aceasta a fost ocupată, cca. 100.000 de oameni au fost uciși, sursele de apă, agricultura, industria și sfintele case ale cetățenilor distruse - totul în prezența a 180.000 de militari străini, dislocați în teren. Această țară a fost împinsă înapoi poate cu 50 de ani.

Și cu ce preț?

Cu prețul a sute de miliarde de dolari cheltuiți de un stat, dar și de altele câteva (N. N.: printre care și România), al primejduirii vieții a zeci de mii de tineri și tinere din trupele de ocupație, luați de lângă familiile lor și de lângă cei dragi; acum au mâinile mânjite de sângele altora și sunt supuși unor presiuni psihice atât de mari, încât zilnic se înregistrează sinucideri; revin acasă și suferă de depresii, sau sunt uciși, încredințându-se familiilor doar trupurile lor. (...)

Sub pretextul existenței armelor de distrugere în masă, această mare tragedie a ajuns să înghită atât poporul țării ocupate, cât și pe cel al ocupantului. *Ulterior s-a văzut că, de fapt, nu au existat nici un fel de arme de distrugere în masă!*

Desigur, Saddam a fost un dictator criminal. Dar **războiul nu a izbucnit pentru înlăturarea lui: scopul anunțat a constat în găsirea si distrugerea armelor de distrugere în masă.**

Cu toate acestea, poporul din regiune se bucură. Pun asta pe seama faptului că, timp de mulți ani, Saddam, sprijinit de Occident *(**N. N.:** și în special de S.U.A. care, după ce s-au folosit de el, i-au dat în cap, nepermițând opiniei publice să audă nici un cuvințel al acestuia din ceea ce avea de spus la mascarada de proces intentat ulterior. Să nu care cumva sa răsufle ceva!)*, a dus un dur război împotriva Iranului.

Domnule Președinte, probabil știți că sunt profesor. Studenții mă întreabă cum se împacă asemenea acțiuni cu valorile evidențiate la începutul scrisorii și cu datoria de a respecta cuvântul lui Iisus Hristos, Mesagerul păcii și al iertării? *(**N. N.:** Dvs., domnule președinte Ahmadinejad, știți la fel de bine ca și noi, că nu dogma creștină este greșită, sau învățăturile lui Hristos, ci președintele George Bush este pe un drum greșit; el și-a dat mâna cu urmașii celor care l-au răstignit pe Mântuitor, devenind un sclav al banului. Biserica Baptistă din S.U.A., conform dogmei sale actuale, ar fi trebuit să-i retragă botezul președintelui american în momentul în care acesta nu mai corespunde preceptelor creștine. Dar aceasta este aservită și umilă. În felul acesta, domnule președinte Ahmadinejad, dvs. nu ați mai fi primit asemenea întrebări de la studenții dvs. - de altfel, pe deplin justificate.)*

La Guantanamo există deținuți care nu au fost judecați, nici reprezentați din punct de vedere legal; familiile nu-i pot vedea, iar ei sunt captivi într-un loc străin, din afara țărilor lor (...). Nimeni nu știe dacă sunt deținuți, prizonieri de război, acuzați sau criminali. *(**N. N.:** Pe lângă asta, li se aplică tortura ca metodă oficială de investigație, iar despre aceste metode și beneficiile lor au început să se țină cursuri la universitățile din S.U.A.! "Frumoasa" și surprinzătoarea "democrație" americană!)*

Anchetatorii europeni au confirmat totodată, existența, inclusiv pe continentul lor, a unor închisori secrete. *(**N. N.:** Nu demult, din Italia a fost răpit un "terorist" de către un comando C.I.A., și pus undeva bine, fără vreun acord al statului italian, încălcându-se în acest fel, grav, nu numai Constituția Italiei, ci și orice principiu al "democrației" mult trâmbițate. Italienii s-au trezit din șoc și, firesc, au început să ceară niște explicații. Acesta este adevăratul motiv al conflictului diplomatic ce mocnește între statul italian și S.U.A., și nu războiul din Irak!)* Nu reușesc să înțeleg cum se împacă asemenea acțiuni cu învățăturile lui Iisus Hristos, cu drepturile omului și cu valorile liberale. *(**N. N.:** Nici noi nu reușim, domnule președinte, pentru că, pur și simplu, nu se împacă!)*

Tinerii, studenții și oamenii de rând își pun numeroase întrebări în legătură cu Israelul. Am convingerea că sunteți familiarizat cu unele dintre ele.

De-a lungul istoriei au fost ocupate multe țări, dar cred că **apariția unui nou stat, cu un nou popor, este un fenomen exclusiv al timpurilor noastre. Studenții spun că acum 60 de ani un asemenea stat nu exista: au consultat documente vechi, hărți, și mi-au spus că n-au reușit să găsească o țară numită Israel.**

Atunci le-am spus să studieze istoria celui de-al

doilea război mondial.(...) *După război, s-a afirmat că au fost uciși șase milioane de evrei. Să admitem că acest fapt e real. Asta trebuia să ducă, în mod logic, la crearea statului Israel în Orientul Mijlociu?! Cum poate fi înțeles și explicat acest lucru?!*

Domnule președinte, sunt convins că știți cum - și cu ce preț - a fost creat Israelul: în timpul acelor evenimente au murit mii de oameni; milioane de localnici au devenit refugiați; au fost distruse sute de mii de hectare de ferme și plantații de măslini, ca și mii de sate. *Tragedia nu a durat doar în vremea înființării statului Israel: din nefericire a continuat vreme de șase decenii!*

A fost instalat un regim care nu are milă nici față de copii, care dărâmă case deși locatarii lor sunt încă înăuntru, care anunță de la bun început lista liderilor palestinieni care vor fi asasinați, care reține în închisori mii de palestinieni.

Asemenea fapte sunt unice, sau cel puțin extrem de rare în istoria recentă. *(**N. N.:** Imaginea președintelui Bush din momentul când a primit vestea recentului masacru petrecut la Qana, în Liban, unde a avut loc un adevărat masacru, fiind asasinați 55 de civili - dintre care 37 de copii, a fost aceea a unui om extrem de relaxat, zâmbitor, care mânca alune, ca și când cineva i-ar fi spus o poantă bună. Efectiv, președintele Bush era satisfăcut de ceea ce auzea!)*

O altă întrebare pusă de popor este aceasta: "***De ce este sprijinit un asemenea regim?***"

Sprijinirea acestui regim corespunde învățăturilor lui Iisus Hristos, sau ale lui Moise, sau valorilor liberale?! (...)

În sfârșit, oamenii mai întreabă: "***De ce, în Consiliul de Securitate, toate rezoluțiile de condamnare a Israelului sunt respinse prin veto?***"

Domnule președinte, nu intenționez să pun prea multe întrebări, dar la unele lucruri trebuie totuși să mă refer. ***De ce orice progres tehnologic și științific realizat în regiunea Orientului Mijlociu este interpretat și prezentat ca o amenințare la adresa regimului sionist?*** Nu este progresul științific un drept de bază al națiunilor? *(**N. N.:** Toată tevatura actuală cu programul nuclear iranian este doar un circ menit să justifice atacarea acestei țări, motivul real fiind acela că Iranul, care este pe locul doi în OPEC la producția de petrol, a preconizat pentru anul 2006 deschiderea unei Burse Petroliere proprii, în care tranzacțiile se vor face în euro, nu în dolari. Președintele Bush dorește cu orice preț să împiedice deschiderea acestei burse, pentru că aceasta va duce la scăderea masivă a cursului dolarului american. Exact același lucru l-a făcut și Saddam Hussein în anul 2002: a cerut ca petrolul să fie plătit în euro în loc de dolari, ceea ce a dus la atacarea Irakului).*

Dvs. cunoașteți istoria. Exceptând evul mediu, în care alt moment al ei a mai fost progresul științific și tehnic considerat o crimă?

Eventualitatea folosirii realizărilor științifice în scopuri militare poate fi un motiv suficient pentru a ne opune științei și tehnologiei?

Dacă ipoteza este adevărată, atunci ar trebui să ne opunem și fizicii, chimiei, matematicii, medicinei, ingineriei, etc *(N. N.: **Faptul că Iranul produce îngrijorare pentru că ar putea să producă arma nucleară, am înțeles. Dar că Israelul, care se află deja în război provocat cu Libanul, nu produce îngrijorare, deși are de mult timp arma nucleară, asta nu prea mai înțeleg!!**)*

Pe tema Irakului s-au spus minciuni. *(**N. N.:** despre care s-au scris numeroase cărți, printre care amintim "11 Septembrie - cumplita minciună" a ziaristului francez Thierry Meyssan. De asemenea, s-au făcut o serie întreagă de documentare ce au făcut mare vâlvă, printre care cele mai cunoscute sunt: "Fahrenheit 9/11" al lui Michael Moore, și "9/11 in plane site" – tradus: "9/11 scos la vedere".)* Care a fost rezultatul? Nu am nici o îndoială că a minți este un act reprobabil în orice cultură, și că nici dvs. nu vă place să vi se spună minciuni (...).

Domnule președinte, bravul și credinciosul popor iranian are, la rându-i, multe plângeri și nedumeriri legate de (...) sprijinul acordat lui Saddam în războiul lui împotriva Iranului, (...) și multe alte nemulțumiri la care nu mă voi referi în această scrisoare.

Domnule președinte, **11 Septembrie** a fost un incident groaznic. Uciderea de persoane nevinovate este un fapt deplorabil și condamnabil, indiferent în ce parte a lumii s-ar produce (...). Nu a fost vorba de o operațiune simplă. ***Putea fi ea planificată și executată fără o coordonare cu serviciile secrete sau fără o intensă infiltrare a lor?*** *(**N. N.:** Ca paranteză, cetățenilor străini cărora li se acceptă să călătorească în S.U.A., li se dă un bilet cu un număr, pentru a reveni a doua zi și a-și ridica viza de la ambasada americană din țara respectivă. Ce reprezintă acest număr? Este un număr X din totalul de maxim 1000 de vize pe care America are voie să le dea într-un anumit interval de timp. **Dacă acest număr de vize acordate s-a împlinit, cu toate că tu îndeplinești absolut toate condițiile Legii 214 litera B, Legea Naturalizării și Imigrării Americane, nu vei mai primi viza în veci.** De ce? Pentru că un anumit procent din totalul cetățenilor străini sosiți pe teritoriul S.U.A. vor rămâne acolo, devenind astfel o povară pentru statul american; în mod logic, dacă numărul vizelor acordate creste, va crește și acest procent al imigranților ilegali. **Deci statul american își ia măsuri de***

protejare a propriilor cetățeni, a propriei economii, a propriului sistem de sănătate, etc. În același timp, noi, românii, nu am avut voie sa facem același lucru nici în perioada interbelică, când au apărut mișcările de dreapta ca răspuns de autoapărare la invazia evreiască impusa de puterile occidentale, și nici acum, când această invazie este încurajată chiar de statul român, la indicația acelorași puteri. Păi e frumos, măi tovarăși? Cum stăm cu "democrația", "egalitatea", "drepturile omului", etc. etc.?)

De ce au fost ținute in secret diversele aspecte ale atacurilor? De ce nu ni se spune cine poartă responsabilitatea acestui fapt? ***Și de ce cei responsabili, sau care au fost găsiți vinovați, nu sunt trimiși în judecată?*** (***N. N.:*** *Este timpul sa dam un citat din Elie Wiessel: "Ați uois, ați ucis, ați ucis!"*)

Domnule președinte, în statele din lumea întreagă cetățenii acoperă cheltuielile guvernelor, astfel ca acestea să poată la rându-le să-i servească pe cetățeni. Întrebarea e: "***Ce anume au produs pentru cetățeni sutele de miliardele de dolari cheltuite anual pentru susținerea campaniei din Irak?***"

Și Excelența Voastră este îngrijorată de faptul că, **în anumite state din țara dvs., oamenii trăiesc în sărăcie.** Multe mii nu au acoperiș deasupra capului, iar șomajul este o gravă problemă.

Știind acestea, cum se explica uriașele cheltuieli, plătite din fonduri publice, pe care le presupune amintita campanie? (...)

Convingerea mea - și sper că parțial veți fi de acord – este aceasta: cei aflați la putere rămân doar o vreme în funcție, nu conduc la nesfârșit, dar numele lor este memorat de istorie și va fi în mod sigur supus judecății în viitorul apropiat și îndepărtat.

Oamenii vor analiza atent președințiile noastre.

Vom izbuti să le oferim pace, securitate și prosperitate, sau insecuritate și șomaj? Vom încerca să instaurăm dreptatea, sau vom sprijini interesele de grup, obligând mulți oameni să trăiască în sărăcie și privațiuni, ajutându-i pe câțiva să fie bogați și puternici? Vom apăra drepturile celor năpăstuiți, sau le vom ignora? Vom apăra drepturile popoarelor din lumea întreagă, sau le vom impune războaie, ne vom amesteca în mod ilegal în problemele lor, vom înființa închisori îngrozitoare și pe unii oameni îi vom încarcera? Vom aduce în lume pace și securitate, sau vom spori intimidarea și amenințările? (...) Ne vom situa de partea poporului, sau a opresorilor și ocupanților? (...)

Nu credeți că, în final, oamenii ne vor judeca după ceea ce am făcut în timpul cât am fost în funcție, adică dacă am slujit poporul - principala noastră sarcină - și dacă am respectat învățăturile profeților?

Domnule președinte, cât va mai putea tolera omenirea situația existentă? (...)

Sunteți mulțumit de actuala stare a lumii?

Credeți că politicile la zi mai pot continua?

Vă dați seama unde ar fi acum omenirea dacă miliardele de dolari cheltuite pe securitate, campanii militare și deplasări de trupe ar fi, dimpotrivă, alocate pentru investiții și asistență acordată statelor, îmbunătățirea sănătății, combaterea diferitelor boli, educație, ajutorarea victimelor catastrofelor naturale, crearea de locuri de muncă, proiecte de dezvoltare și reducere a sărăciei, instaurarea păcii, aplanarea divergențelor dintre state, stingerea conflictelor rasiale, etnice sau de altă natură? Dacă s-ar întâmpla așa, guvernul și poporul dvs. n-ar fi, pe bună dreptate, mândre?

Administrația dvs. n-ar fi, din punct de vedere politic și economic, mai puternică?

Și, îmi pare rău s-o spun, ar mai crește atât de constant ura globală față de guvernul american?

Domnule președinte, nu vreau să supăr pe nimeni. **Dacă profetul Avraam, Isaac, Iacov, Ismail, Iosif, sau Iisus Hristos ar fi astăzi cu noi, cum ar judeca ei o asemenea purtare? Oare ne-ar accepta așa cum suntem?** (...)

Principala mea întrebare este: n-ar fi mai bine să interacționăm cu restul lumii?

Astăzi există sute de milioane de creștini, sute de milioane de musulmani și milioane de oameni care urmează învățăturile lui Moise. Toate religiile împărtășesc și respectă un cuvânt, și acesta este "monoteism" sau credința într-un unic Dumnezeu.(...)

Domnule președinte, istoria ne învață că **guvernele crude și represive nu supraviețuiesc.** (...)

Mulți oameni de pe planetă se simt în nesiguranță, se opun răspândirii insecurității și războaielor, și nu aprobă sau acceptă politici șovăielnice. Ei protestează față de creșterea prăpastiei între cei ce au și cei ce nu au, între țările bogate și cele sărace.

Popoarele sunt dezgustate de sporirea corupției.

Locuitorii multor țări sunt mânioși pentru că le sunt atacate fundamentele culturale și dezintegrate familiile.(...)

Oamenii lumii nu au încredere în organizațiile internaționale, pentru că acestea nu le apără drepturile.

Liberalismul și democrația în stil occidental nu au fost capabile să ajute la îndeplinirea idealurilor umanității. Astăzi, aceste două concepte au eșuat.(..)

Vedem cum, peste tot în lume, oamenii afluiesc spre un punct focal principal: acela este Dumnezeu Cel Atotputernic. Neîndoielnic, cu ajutorul credinței în Dumnezeu și al învățăturilor profeților, oamenii vor izbuti să învingă problemele cu care se confruntă. Întrebarea pe care v-o adresez este următoarea: ***"N-ați vrea să vă alăturați lor?"***

Domnule președinte, că vreți sau nu, omenirea gravitează în jurul credinței în Cel Atotputernic, iar dreptatea și voința Domnului vor prevala asupra tuturor lucrurilor.

Mahmood Ahmadi-Najad, președintele Republicii Islamice Iran"

O scrisoare evident logică și de bun simț.

Dar să vedem pe scurt care este motivul real al amenințării Iranului cu intervenția militară americană și ce rol poate juca România în tot acest război al petrolului, purtat sub apanajul democrației infailibile.

Până în momentul de față, petrolul se vinde la bursele din Londra și New York numai în dolari, ceea ce înseamnă că orice țară care vrea să cumpere petrol trebuie să cumpere întâi dolari, contribuind astfel la creșterea cererii de dolari pe piețele monetare și, implicit, la creșterea cursului dolarului în raport cu monedele celorlalte țări. Astfel, dolarul are o mare putere de cumpărare, și S.U.A. rămân o mare putere mondială. Dar dacă începând din acest an, orice țară va putea cumpăra petrol din Iran în euro, atunci cererea de dolari va scădea brusc, ca și cursul dolarului, lovind în plin economia americană. Acesta nu este un simplu scenariu, căci senatorul republican Ron Paul recunoaște acest lucru. Dar oficialii americani nu vor să se întâmple așa ceva, și de aceea doresc cu ardoare căderea regimului din Iran prin orice mijloace, inclusiv printr-o intervenție militară ce va avea drept paravan drepturile omului, democrația, armele de distrugere în masa, pericolul nuclear etc. etc., și tot restul arsenalului de povești nemuritoare cu care ne-a obișnuit Big Pinoccio. Această așteptată agresiune americană, în vederea căreia Iranul face în momentul de față pregătiri și aplicații militare defensive, va supăra Rusia și China, care au un mare contract de livrare preferențială a petrolului și gazelor naturale cu Iranul. Ce reacție ar putea avea aceste două țări după invazia americană în Iran și preluarea resurselor petroliere ale acestuia de către "unchiul Sam"? China, care tinde să devină cea mai mare consumatoare de petrol din lume, având peste un miliard de locuitori, va reacționa obligatoriu într-un fel, ori diplomatic, ori violent, împotriva S.U.A. și a țărilor care o susțin. Aici intră România în ecuație, ca susținătoare a Americii și fidelă a Axei Washington – Londra – București – Babadag. Suntem în pericol să suportăm consecințele unui război pe cale să se mondializeze.

***

UN TRATAT MILITAR CRIMINAL: Tratatul româno-american

Avem militari americani pe teritoriul României și baze militare americane ce vor deveni ținte inamice în cazul unui război cu Iranul și aliații săi.

Iar pe lângă aceste ținte militare, într-un război apar, inevitabil, și victime colaterale.

Tratatul militar pe care l-am făcut cu americanii nu reprezintă decât o **predare necondiționată**, benevolă și gratuită a României, ce nu se poate compara nici măcar cu cedarea Basarabiei din timpul nefastei domnii a lui Carol al II-lea.

Iată condițiile incredibile în care S.U.A. are voie să folosească teritoriul României, și facilitățile puse la dispoziție de autoritățile române, pe care cu siguranță cei mai mulți dintre compatrioții noștri nu le cunosc:

1) ***Militarii americani au voie să introducă orice fel de material de luptă pe teritoriul nostru, inclusiv rachete nucleare, fără a cere voie în prealabil guvernului român.***

2) ***Militarii americani și mijloacele lor de deplasare nu au voie să fie controlate nici măcar de poliție.*** *(Avem de-a face cu un adevărat stat în stat.)*

3) Militarii americani au voie să-și deplaseze convoaiele oriunde în țară fără a cere voie autorităților în prealabil. (Inutil să discutăm gravele și numeroasele consecințe ce pot decurge de aici!)

4) ***Armata americană nu plătește nici o chirie statului român pentru ocuparea celor patru baze militare***, și cumpără alimente și alte materiale la prețuri nu mai mari decât cele acordate armatei române - păi de ce nu, că doar "au același standard de viață și aceleași salarii cu noi"?!

5) ***Militarii americani nu pot fi acționați în justiție orice fapte ar face, inclusiv fapte penale: violuri, crime, tâlhării.*** (Cazul sărmanului Teo Peter care a revoltat o țară întreagă a devenit deja celebru.)

6) Militarii americani vor beneficia permanent de camere libere la hotelurile de patru stele de pe litoralul românesc, inclusiv în plin sezon, la **prețuri mult reduse față de cele aplicate turiștilor străini.**

Toate acestea sunt stipulate în Tratatul Militar Româno - American din dec. 2005, un tratat criminal din care reiese clar că **americanii stau în cele patru baze militare pe cârca bietului român plătitor de taxe și impozite.** Cu atât mai criminal este acest Tratat, cu cât *Iranul a declarat în repetate rânduri că nu va lăsa S.U.A. și aliații ei în pace dacă va fi atacat.* Cel mai bun lucru pe care l-ar putea face americanii pentru români, ar fi să plece și să-și poarte războaiele **economice** la ei acasă, nu pe teritoriul nostru. **Acesta nu este războiul nostru și nu putem permite să suferim pe nedrept implicațiile lui.**

Domnule președinte Băsescu și domnilor guvernanți, ați luat o hotărâre care pune în pericol viața și existența românilor în cazul izbucnirii unui conflict deschis. Nu noi am vrut asta, ci voi ați hotărât, de capul vostru, iar acum veți purta toată vina pentru consecințele ce decurg de aici.

Până deunăzi se vorbea de calitățile pașnice ale poporului nostru, de faptul că niciodată nu am cotropit alte teritorii, că ne-am apărat doar glia noastră. Din păcate - de când avem trupe militare în Afganistan și Irak, trimise pentru a fi câței de pază ai altora, pentru a purta războaie lacome ce nu ne aparțin - toate acestea nu au devenit decât un fals stereotip. Mare păcat!

Ionuț Moraru

"CENTURA" POLITICII - AUGUST

Exorcizare în Securistan

"Mânăstire-ntr-un picior, ghici Guvernul ce-i!" (Poporul român, care nu greşeşte când se conduce de capul lui)

Călare pe Harley-Davidson, Călin Motocicleanu trecea prin Paradisul Verde al lui Ţânţăreanu spre proprietatea dumisale de la Snagov. Este un luxos Harley Davidson Electra Glide din 2003, ediţie limitată, produsă pentru a celebra centenarul mărcii. Motor fain! Şoseaua a devenit brusc prea strâmtă pentru Motocicleanu şi pătimaşul a intrat frontal cu oiştea într-un Ford Mondeo, care circula corect. Care ce căuta tocmai în acel moment pe-acolo? În ce scop circula el corect? De ce nu a mers şi acel şofer contra curentului, a vântului? Numai aşa premierul putea fi salvat. Dar dacă nu Motocicleanu a intrat în maşină? Dacă a pus pieptul dom-maior din suită şi l-a trosnit la timp pe neferictit? "Bă, tu să taci! Conduceai maşina, a intrat în tine sau nu, vedem noi. Nu ştii cum te cheamă, că jar mănânci!" Vin gazetăresele cu lacrima-n geană. "Cine este conducătorul auto? Dvs. l-aţi lovit pe premier?" Şoferul - mut! "Unde este motocicleta premierului?" Mucles! Nu Mukles, că ăla-i la ceilalţi. "Un accident minor. Premierul s-a ales cu nişte zgârieturi", a ciripit Oana Marinescu. Ce mai contează că trebuie operat? Un poliţist le-a luat carnetele şoferului atentator şi lui Motocicleanu. Este impardonabil, evident. De ce i-a luat carnetul? Cum de şi-a... permisul? De ce nu i-au luat şi carnetul Marinelului, după paranghelia de la Golden Şpritz, cu Jiji Creştinu?

A doua zi, Călin Motocicleanu venea la şedinţa de Guvern, ca Ştefan cel Mare, *călare pe cadrul metalic, în pantaloni scurţi şi cu piciorul în ghips. Involuntar, el ne oferea pe viu şi pe gratis imaginea parabolică a Executivului României.* În acţiune, fiindcă, imediat, a cerut să fie concediaţi mai mulţi secretari de stat. Să vadă Marinelul că şi el ştie să facă restructurare în Palatul Victoria.

"Demascaţi-vă, bă!"

Naşul presarilor a explicat cel mai bine de ce le-a cerut colegilor "să se deconspire": "Fac un apel la colegii mei din presă să se autodenunţe. Eu am fost denunţat şi am recunoscut. Noi avem o mare răspundere. Suntem formatori de opinie, putem manipula. Putem fi şantajaţi de cineva care ar putea să ne arate dosarul: Băi Popescu, vezi că dacă nu eşti cuminte, scot dosarul!" Aferim! Da... care Popescu? Şi de unde să vină această sfântă pornire sado-masochistă? "M-au demascat pe mine, mor cu voi de gât!"

Exorcizarea trebuie făcută şi în lumea presarilor din Securistan. Nu, nu se poate, va fi masacru! Rămânem fără Clubul Român de Presă dacă se aplică demersul lui Victor Roncea! Aici, situaţia dă în clocot, mai ales în lumea pamfletarilor. Corneliu Vadim Tudor spune că Mircea Dinescu ar fi racolat un copil de 12 ani pentru Securitate. Prospătură! Dar şi băieţii "dă dreapta-dreapta" spuneau mai anţărţ că Tribunul era... pedofil. "Domnul Vadim Tudor a spus că l-a chemat pe generalul Iulian Vlad la Săptămâna ca să descifreze inscripţiile perverşilor de pe pereţii de la WC-ul din Piaţa Romană. "A spus că am sifilis congenital. Mi-am făcut analizele şi la proces am să mă duc şi cu analizele", a promis Poetul Otonelului. Nu-i rău să ne controlăm sănătatea din când în când şi apoi să mergem la tribunal cu borcanul în mână, că Justiţia şi-aşa-i chioară, dar miros are. Că Poetul Otonelului zice că Vadim iar aruncă cu ... cu... în ventilator. "Cin-se ia cu mine rău..." Dar cine să fie ventilatorul în acest caz?

Strâns cu uşa, Carol Sebastian a recunoscut că şi-a turnat colegul de facultate. Viaţă grea, domne. Cum să mai parvină omul? Noroc de victima Andrei Bodiu, care a spus că Sebastian l-a turnat "de bine", i-a făcut un serviciu. Dar culmea-culmilor! Iese în drumul mare cu durere de cap şi Împăratul-de-Mătase şi spune că Sebastian-Max a fost "informatorul securităţii şi dezinformatorul democraţiei", fiindcă a combătut permanent Partidul lui Mukles. Parcă şi eu aş prefera să fiu considerat "dezinformator", decât să fi publicat la "Era Socialistă".

După 16 ani, furtuna din Securistan provoacă drame, cum se întâmplă şi cu Valentin Hossu-Longin, ardelean cu nume de cod "Horea". Lucia, fosta lui soţie, se dezice de el. Cea care a realizat cu toată mânia serialul TV "memorialul durerii": "Astăzi am aflat. Toată dimineaţa mi-au ţâşnit lacrimi din ochi. Niciodată nu mi-a spus şi nici nu am bănuit. Băieţii mei, amândoi, au avut căderi psihice. Tatăl lor provine dintr-o familie ilustră din Ardeal, bunicul lor a făcut puşcărie politică. Nu şi-au imaginat ca tatăl lor, chiar aşa, sub imperiul acelui loc de muncă de la "România pitorească", a făcut aşa ceva. Aici pot să înţeleg că fostul meu soţ a fost un om slab, dar a avut un părinte excepţional. Eu l-am cunoscut după ce a ieşit din puşcărie. Nu mai avea picioare, avea numai urmele de la lanţuri. În numele acestor suferinţe pe care le-a îndurat tatăl lui, nu cred că ar fi trebuit să facă lucrul acesta. Pentru nimic în lume", s-a confesat Lucia la "Evenimentul zilei".

Dosarul şi belciugul

Marko Bellissima a ieşit la atac pe 21 iulie, ciripind la Tuşnad că nu-i mai place coaliţia şi că vrea alţi parteneri. Ca să pună de-un ceardaş autonom în HarCov.

Pe 24 iulie, Marinelul a cerut desecretizarea dosarelor de la Bătrâna şi Perversa pentru toţi politicienii. Seara, Elena Udrea comunica patriei că un anume partid va avea mari surprize după ce dosarele şefilor se vor publica. Cin-să fie, cin-să fie? UDMR!

Dar cu cine ar vrea Bellissima să se lege? Cu Partidul lui Mukles a fost, cu PD a fost, cu PNL este, cu PC... Cu cine n-a fost? Cu PRM! Parcă-l şi văd

punând de-o coaliţie cu Tribunul.

A doua zi, chiar pe 25 iulie, Bellissima revine şi spune că UDMR îşi va negocia interesele în coaliţie după 1 ianuarie 2007.

Apare Dinu Patriciu pe sticlă, greu, sumbru din cauza principiilor şi spune deschis: am dat două miliarde pentru campania electorală a PSD din 2004, am finanţat campania electorală a lui Mircea Geoană la Primăria Generală a Capitalei, iar nu campania lui Traian Băsescu. Vine şi explicaţia: "Eu prefer oamenii cu carte." Se referea la Prostănacul. De unde şi chichirezul: eu prefer o alianţă PNL - PSD fiindcă pe timpul Împăratului-de-Mătase aveam afaceri mai mănoase. În acest moment, domnul Dinu Patriciu l-a lăsat pe Motocicleanu cu ghipsul, şi fără cadrul metalic, şi fără pantalonaşii cei scurtuţi. Cum ar spune Fraila din "Gaiţele", "în cracile goale". Imediat, staful lui Motocicleanu a dat cu comunicatu-n populaţie: Partidul Naţional Liberal se dezice de Dinu Patriciu care nu ne-a finanţat niciodată.

Lustrare generală

Traian Băsescu a dispus desecretizarea societăţii "Dunărea" şi a dosarelor politicienilor. Vrea să-i lustreze pe toţi, inclusiv pe Felix, urmaşul lui Petre Carp. "Am avut un preşedinte comunist, altul mediocru, acum avem un preşedinte nepriceput", a ripostat Dan Voiculescu-Felix-Mircea-Dorin. Fiindcă, ne-a explicat Felix dat în gât de Dominic, toţi românii am fost nişte turnători, "mai mult sau mai puţin oneşti". Este reacţia escrocilor disperaţi şi semnalul e bun, chiar dacă multe gazetărese nu mai pricep nimic, dragă. De-aceea ţipă anticorupţii ca din gură de şarpe. Aşa se face exorcizarea în Securistan: cu urlete, legaţi cu frânghii, bătuţi uneori cu biciul până le ies ochii din cap când le umblă procurorii la afaceri.

Desecretizarea dosarelor va da de furcă multor aleşi, dar, fiind tardiv, este o problemă secundară pentru România uitată. Majoritatea românilor nu se pot gândi de foame la Securitate. Ideea bântuie însă şi prin Polonia gemenilor Kaczynski, prin Ungaria şi prin Bulgaria. Cancelarul Angela Merkel le-a spus ofiţerilor din serviciile secrete să nu-şi mai trimită cărţile printre ziarişti. Ce naivitate şi pe nemţoaica asta... Prin urmare, desecretizarea dosarelor nu este diversiunea lui Traian Băsescu. Comanda vine din altă parte.

Estimp, Milică, ăl pe care l-a învins Securitatea, iar el ne-a înfrânt pe noi, îl "caină" pe Marinelul pentru că va avea acelaşi destin: "Traian Băsescu face parte din acest sistem. Nu dânsul i-a condus, fosta Securitate îl conduce pe dânsul. Este unul din pionii acestui sistem."

"Să ieşim pe stradă să ne batem!"

Miticii (accentul pe "mi", vă rog!) de Ferentari şi-au ales liderii. Doctorul Sorin Oprescu îl are ca locotenent pe olandezul Marean van Ghelle care este. Un pas uriaş pe tobogan pentru Partidul lui Mukles. Concluzia lui Marean, de activist "al dracu", este directă şi fixă: "Trebuie să facem totul şi să ieşim în stradă să ne batem!" Numai să aibă cu cine, dacă-i bagă totuşi cineva în seamă. "Să nu ne fie ruşine cine pe cine pupă şi unde pupă!" Foarte bine, aşa să făceţi! "Voi fi al dracu!" Se vede că "a făcut progrese culturale substanţiale", cum zicea doctorul Sorin Oprescu. Toate ca toate, dar olandezul zburător a luat mai multe voturi decât doctorul şi dacă ar fi candidat pentru aceeaşi funcţie în Partidul lui Mukles, îl bătea.

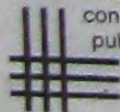
Harapul şi americanii

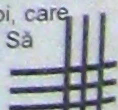
Şi iar, chirăială mare: Traian Băsescu este vinovat de fuga lui Omar! Harapul trebuia să dispară fiindcă aceasta era condiţia pentru eliberarea ziariştilor autorăpiţi! Nu cumva chiar americanii l-au cerut pe Omar, aşa cum l-au luat şi pe Munaf, încât au rămas românii făcând mărunt din buze, ca nişte adevăraţi aliaţi? Nu cumva Omar nu ne mai interesează, din moment ce afacerile lui oneste au fost transferate pe numele "cinstitului" doctor Yassin?

Cel mai tare ţipă tocmai oamenii Prostănacului. Este foarte curios, dar nici PD, nici PNL, nici chiar Traian Băsescu nu-şi mai amintesc unele lucruri elementare: Omar era membru PSD, mergea în delegaţii cu Ion Iliescu, avea afaceri cu oameni din Partidul lui Mukles. Ovidiu Muşetescu i-a oferit Întreprinderea de Piese Radio şi Semiconductoare Băneasa, cu 18 hectare de pământ, care se vinde cu 100 de euro metrul pătrat, iar instalaţiile electronice s-au tăiat pentru topit.

Ce s-a făcut la IPRS Băneasa repetă procedura de la Bancorex. Erste Bank din Austria a oferit statului român 2,25 miliarde de euro pentru 61,88% din acţiunile BCR. Dar statul român trebuie să suporte 1,8 miliarde de euro, gaura neagră, lăsată de "băieţi" la Bancorex, datorie aruncată în cârca BCR. Bani pe care trebuie să-i plătim noi, cei mulţi şi proşti. Şi atunci cum se mai poate vorbi, Bogdan Olteanu, despre "o privatizare de succes"?

Care să fie taina că Marinelul nu dă în vileag raporturile contra naturii dintre agenţii arabi, care spoliază România, şi Partidul lui Mukles? Să

fie tot interesul național? Să așteptăm dezlegarea misterului 50 de ani, domnule președinte? Sau acceptați să vă prăbușiți în ridicol, cu tot cu Partidul lui Mukles? Cât de reală să fie implicarea lui "dom profesor Virgil Măgureanu" în afacerile fraților Mike și Elie Nasar?

"Să fie deșert aici, ca-n Siria!"

În 1998, un învățător din Brusturoasa, județul Bacău, m-a invitat în zonă să fac o anchetă de presă prin pădurile bräcuite de la Agăș. Polițiștii și procurorii făcuseră dosare penale pentru 70 de țărani care tăiau și ei câte un brad din propriile păduri pentru a-și întreține familiile. Cei care defrișau codrul aveau însă utilaje moderne, camioane puternice, în timp ce caii țăranilor abia târau câte o jumătate de arbore. Atunci am aflat pentru prima dată despre discretul membru PSD. "A venit arabu Omar Hayssam și a făcut gatere pe toată valea. Pădurarii de la Romsilva fură pădurea și duc brazii la gaterele lui. Am să plec de-aici când România va ajunge deșert, ca Siria, a spus Omar", mi-au povestit localnicii. Dar cum să-l priponim noi pe favoritul generalului Dan Gheorghe de la "Doi ș-un sfert"?

Servicii vechi

Pe cine să punem? Pe cine să punem în locul Vulpii? Am găsit: pe Terente! Nu maniacul de la Brăila, cu mândria în borcan. Este polițistul colonel Terente Merce din Oradea. După cum spune generalul Gheorghe Pitulescu, Omar Hayssam era protejat de maiorul Ovidiu Grecea de la "Doi ș-un sfert". După ce a ajuns prim ministru, Radu Vasile, băiat dășteapt, cu unghiuță și fler la ea, l-a pus pe Ovidiu Grecea șef al Corpului de Control. Devenit indispensabil și pentru Împăratu-de-Mătase, căruia-i dădea geamantane cu pietre din Brazilia, Ovidiu Grecea trăgea cu pistolul prin curtea consulatului de la Rio după cei care nu acceptau aranjamentele lui. Acum, același Grecea se rostogolește de la Sydney, în speranța că Marinelul îi va oferi funcția Vulpii. În virtutea unor servicii mai vechi. Care să fie acelea?

Depistarea adversarului

Ce poate să însemne percepția eronată asupra realității în politică! Pentru Călin Motocicleanu, Traian Băsescu este singurul lui dușman.

O analiză lucidă a conflictului dintre PNL și PD face Theodor Stolojan, care încearcă inutil să mai împace părțile: "Este un nou raport de forțe între cele două partide, ceea ce face necesară rediscutarea protocolului. Va fi foarte greu pentru PNL să accepte diferența apărută față de momentul când s-a realizat alianța. Competiția PNL - PD a fost, de fapt, competiția noastră cu Băsescu. Iar o astfel de competiție nu are nici o șansă. Rezultatele sunt cele pe care le vedeți. Tăriceanu face greșeli pentru că evoluează sub presiunea loviturilor de imagine, pe care vrea să le dea. Din presiune s-a născut și declarația cu Irakul și se vor naște și alte decizii care vor pune PNL în dificultate. Tăriceanu face aceeași greșeală ca și Năstase: crede că activitatea guvernamentală poate suplini activitatea de dezvoltare a partidului. Inițiativa politică e slabă, iar adversarul politic, în loc să fie PSD sau PRM, a ajuns PD. Noi am încercat să avem un dialog cu el, i-am explicat că PNL ar trebui condus acum de o persoană neimplicată în activitatea guvernamentală, care absoarbe timp și energie. Nu a fost de acord".

În politică, dacă nu știi nici care este adversarul tău, nu mai ai nevoie nici de doctrină.

Învățăturile lui Motocicleanu

Călin Motocicleanu a făcut educație cu tinerii liberali la Gura Humorului. Bine, acceptăm că trăim "pe-o gură de rai", dar să facem politică la "gura humorului"? Nu-i prea exagerat pentru un popor de mămăligari? Locul predestinat l-a marcat adânc pe șeful Guvernului care le-a împărtășit din marea lui învățătură politică: "Modelul de urmat nu este nicidecum cel al băiatului cu mucii în freză, cum îi place unui prieten de-al meu să spună despre cineva care a făcut parte din PNL, dar în prezent este suspendat".

Studenții politehniști au pirotit la școala de vară de la Vama Veche, în timp ce Emil Constantinescu și Ion Iliescu se certau: "Când pornește un tânăr în viață cu ideea că trebuie să fie șef, greșește. Și viața până la urmă îl sancționează. Eu nu mi-am propus niciodată să fiu lider". Așa este. S-au gândit mereu alții. "Să vă doriți să fiți lideri! Nu ajunge lider cine nu dorește cu tot sufletul acest lucru", a glăsuit Milică. Dar tot mai mult a dorit parcă Ana Blandiana ca el să ajungă la Cotroceni. Tataie le-a vorbit despre fripturiști și despre cei care au fost șefi la comuniști. "Minciuni ale propagandei comunisto-securiste! Nu, n-am fost!", se sforța Milică. N-a reușit să-i convingă pe studenți. Loaze care nu pricep ce înseamnă să fii lider regional: unii rădeau, alții dormeau.

Ștafeta lui Guevara

Cine crede că în România nu se schimbă nimica riscă să rămână pe marginea șanțului. De exemplu, o delegație de 125 de tineri PSD-iști au participat la Festivalul juniorilor din Internaționala Socialistă de la Alicante, Spania.

Cum adică pe banii cui? Ce dracu vă gândiți numai la prostii? Victor Ponta și Daciana Sârbu, *urmașii lui Guevara, au stat la hoteluri de patru stele, iar ceilalți "proletari din toate țările, uniți-vă" au dormit la cort cu 100 de eruo pe noapte, plus două mese pe ciuci.*

Cum de unde bani? Iar începeți? Are balta pește! Micul Titulescu dă tare din coate și pledează pentru Ovidiu Tender, un alt sponsor extrem de onorabil pentru Partidul lui Mucles. *Chiar nu pricepeți că ștafeta trebuie transmisă către noua generație care învață cu râvnă din fugă?*

Pledează Părintele Constituției pentru mafioți? De ce n-ar proceda la fel și Victoraș Ponta? De aceea, am înțeles perfect de ce l-a altoit Camelia Voiculescu pe Marius Tucă după ce Dorin Tudoran a îndrăznit să scrie un pamflet despre tătic. Nu obosit ei să ne cenzureze, să ne călărească. Nu-i nimic, vin copiii, nepoții și strănepoții lor. Și i-au sărit pacheștele lui Tucă. De-atunci nu mai poartă bretele pupilul lui Felix.

"Șarpe, când te doare capul..."

Căldură mare, tovarăși! Politicienii noștri, în loc să intre adânc în vizuină, să stea la umbră sub gard, nu, ies la drumul mare. Cozmin Gușă s-a făcut șofer de taxi să-l vadă poporul că ar vrea să bage PIN-u-n Partidul lui Mukles. Dan Voiculescu roade pragul la Arhivele Securității. Adrian Năstase s-a făcut analist pe sticlă: "Ai să vezi tu, Traiane!" Vasile Dâncu, acest Goebels al Împăratului-de-Mătase, a făcut un departament de strategie și reformă ca să-l răstoarne pe Prostănacul. Pe care tot grupul de la Cluj l-a pus. Nu degeaba, Antonie Iorgovan le-a cerut "drogaților din fruntea PSD să plece, să iasă din transă". După care, părintele Constituției a făcut o criză de ulcer și s-a internat la Reșița...

Dacă însă Corneliu Bichineț nu prea știa să lupte cu fetele de pe centură, parcă pe Nati Meir îi prinde mai bine uniforma de gardian la pușcăriile de la Jilava și Pitești. Poate încearcă și zeghea. Are el un "luk" așa, de juri că joacă în filmul "O casetă pierdută", al cărui scenariu l-am scris chiar eu. *Și cum evreul Nati trebuie să lase ceva și pentru familia lui,* nu numai pentru patrie, ***s-a gândit să facă oleacă de gheșeft cu gladiatori: vrea să-l cumpere pe fotbalistul Ionuț Mazilu cu două milioane de dolari***, ba el pretinde că l-a și arvunit. Cum de ce? ***"Vreau să fie numai al meu. Să-i dau ceva și fiului meu Or, în vârstă de 15 ani". Este un răspuns biblic. Să cumperi un om pentru copilul tău!*** Nati poftește să ajute Rapidul, dar nu vrea și loteristul George Copos. "Este un personaj dificil, așa că nu vreau să mă complic. *Oricum, vă spune un evreu, George Copos este mai jidan decât jidanii!", a murmurat Nati, "antisemitul".* Dar tot nu pricep: oare chiar avem și noi unul mai ceva ca ai lor? Mare lucru! De ce nu sare domnul Katz? Iar Nati explică mai departe: "Gigi Becali l-a luat pe Saban ca să nu mai zică lumea că e antisemit. Un transfer sută la sută politic. Mi-a spus marele antrenor israelian Shlomo Sharf, cu care am o prietenie strânsă, că Saban poate doar să-i lege șireturile lui Katan".

"I-ar plăcea tatei ce fac eu?"

Conform unui sondaj CURS, pe care știm cine l-a plătit, **Sfântu Gheorghe din Pipera a ieșit pe locul întâi: el este cel mai sincer om politic din România!** Scandal! Politicieni, analiști – "Cum, domne, nu-i adevărat, am eu <<filingul>> meu, de unde, domne, oierul ăsta cel mai sincer politician? Un popor de idioți, de tântălăi!" Efectele operei lui Patapievici. Asta se poartă, să arătăm cât de proști sunt cei din rândul cărora ne-am ridicat cu caș la plisc. Nu vreau să fac pe Gică Contra, dar **românii obișnuiți s-au săturat de noul limbaj de lemn - UE, PIBUL, ACHISUL COMUNITAR, LUPTA CU CORUPȚIA... Ei văd și pricep că administrația reală înseamnă gestionarea firească a oamenilor și a fondurilor. Restul e vorbă goală.**

Oierul cel disprețuit se impune încet și sigur prin fapte: FACE CASE PENTRU SINISTRAȚI. Mai multe decât Guvernul lui Motocicleanu, care are bani grei și mijloace incomparabil mai diversificate. **Oierul nu a citit opera lui Soren Kirkegaard, nu a auzit de el și nici nu trebuie. L-ar lua migrena. El rezolvă probleme concrete.** Nu mai este necesară altă campanie electorală. Cei care îl ridiculizează pe oierul cel onest îl ajută și mai mult.

L-am urmărit atent și pe Sfântu Gheorghe din Pipera. A spus la un moment dat un lucru pe care nu l-am întâlnit la nici un politician cu șorț și cu "ștaif": *"Eu, când fac ceva, mă gândesc dacă i-ar plăcea și tatei ce fac eu..."* Un oier!

La Marele Licurici

La Washington, Traian Băsescu a cerut renunțarea la vize pentru românii care vor să treacă Atlanticul înot, motivând că noi preferăm să muncim prin Europa. Foarte corect, deși pe la mine prin Lizeanu există mulți specialiști în carduri și portofele, pe care i-am putea oferi vânătorilor de capete din America.

A spus că Bush nu l-a întrebat pe unde-i strălucesc ochii lui Omar. Plauzibil. Asemenea lucruri se discută la nivel mai mic, mai ales că Bush i-a zis inițial "domnule prim ministru". Adică: "Stai pe cămașă, nu te burica! Te dai Motocicleanu?"

Cineva trebuie să-i deschidă ochii Marelui Licurici. *"Am ascultat foarte atent sfaturile consilierilor mei. Este o zonă în care apar noi democrații, o zonă în care au existat conflicte istorice, o zonă la care trebuie să fim atenți, deci rolul României este unul vital"*, a dat semne Bush că prinde a înțelege. **De aici se poate deduce foarte ușor cât de departe este România de America.**

"Prietenul" Traian l-a asigurat pe big George de solicitudinea României pentru fronturile din Irak și din Afganistan. *Inițial, Marinelul a anunțat că țara noastră ar fi pregătită să trimită trupe și în Liban, acolo unde Israelul aplică principiul talmudic "cap pentru ochi", dar a retractat imediat când a auzit că adversarii și partenerii lui pregătesc operațiunile de suspendare.*

Bancuri cu bolnavi care ne conduc

Raporturile dintre cei doi "bărbați cu brațe tari" ai patriei noastre în tranziție spre bubuiogi au ajuns să devină bancuri.

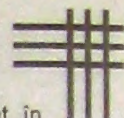
Discul Marinelului a sărit în momentul când s-a opintit ca să ridice nivelul de trai al românilor: "Să trăiți bine, băăă!" Și a rămas țapăn.

Cel mai potrivit chirurg pentru Traian Băsescu ar fi fost Călin fiindcă au ajuns la cuțite.

Moment solemn la Viena: vine Călin cu un buchet de nu-mă-uita la căpătâiul lui Traian. *"Vai, Căline, tu ai probleme cu memoria? Mi-aduci flori? Ce, io-s femeie, bă?" "Nu, Traiane, nu te confund. Nu ai fost niciodată femeie, dar ești o curvă de om..."*

(continuare în pag. următoare)

Viorel Patrichi

Pogoară Dumnezeu la Kremlin. Pe trepte, Vladimir Putin - foarte supărat. "Ce ai, Vova?" "Nu mai pot, Doamne. L-am omorât pe Dudaev, l-am terminat pe Iandarbiev, i-am luat gâtul şi lui Şamil Basaev, dar cecenii tot nu se potolesc. Vor independenţă." "Vaaai, Vova, se poate?! Nu ai tu cea mai mare ţară din lume?" "Am". "Nu ai tu cele mai faine femei din lume?" "Am." "Nu ai tu cea mai straşnică vodcă?" "Este!" Şi Putin începe să râdă.

Şi a plecat Dumnezeu. Pe treptele Casei Albe, big George - negru de supărare. "Ce ai, George?" "Doamne, merge prost războiul cu Bin Laden, irakienii nu ies cu trandafiri înaintea tancurilor, petrolul..." "Vaai, big George, nu ai tu cea mai puternică economie din lume?" "Am." "Nu ai tu cea mai tare armată din lume?" "Am." "Atunci?" Şi Bush începe să râdă.

Şi a plecat Dumnezeu. Pe treptele Palatului Cotroceni, cu una mică, Traian râdea singur de murea. "Ce ai de eşti aşa vesel, Traiane?" "Cum să nu fiu, Doamne? Sunt eu cel mai iubit dintre pământeni în România?" "Eşti". "Nu vor ăştia să mă suspende?" "Vor". "Şi eu le trag un referendum de le sar ochii." "Aşa-i. Şi ce motiv mai ai să râzi? *"N-am fost io la Licuriciul cel Mare?" "Fost". "Şi nu s-a văzut prin comparaţie cât eram io de dăştept?" Dumnezeu s-a aşezat pe trepte lângă Traian şi a început să plângă în hohote.*

Oleacă de bătaie la hotar

Ce se mai aude prin Basarabia? *Nişte cetăţeni au profanat drapelul tricolor de la Cimitirul Eroilor de la Ţiganca.* ***Este un semnal clar că umbra Mareşalului creşte şi peste Prut.***

Apropo, Ion Antonescu este pe primul loc între primii zece mari români. El este urmat de Mircea Eliade, Constantin Brâncuşi, Mihai Eminescu, Carol I, Mihai Viteazu, Nadia Comăneci, Ştefan cel Mare, Alexandru Ioan Cuza şi Richard Wurmbrand. De ce am ţinut să prezint această listă aici? Fiindcă patru din zece sunt moldoveni.

Vladimir Voronin ridică "şel mai falnic monumet pintru ierou sovetic chiar pi uliţa cari poartî numili Pantilimon Halipa! Da şini-o fost aşiala? Trebui sî-i pedepsîm pi tăţ unioniştii", a zis Vladimir Voronin, un general de miliţie, ajuns unde nici el nu visa. Vasile Stati, teoreticianul limbii moldoveneşti de la Chişinău şi ideologul miliţianului, a cerut cetăţenia română. Să i se dea, că tot nu pricepe.

Victor Tvircun, ministrul Educaţiei, anunţă că de la 1 septembrie copiii din Basarabia vor studia "istoria integrată" după manuale plătite de Uniunea Europeană.

Haideţi să vedem pe ce aruncă banii gânditorii de la Bruxelles, fără să se gândească măcar că finanţează ideologia stalinistă dincolo de Prut. Iată ce scrie în manualul de istorie integrată de clasa a XII-a:

- Unirea din 1918: "Pretutindeni armata română a fost întâlnită cu rezistenţă şi peste tot calea ei a fost împresurată de cadavrele basarabenilor. Toţi care nu erau de acord cu intervenţia românească au fost împuşcaţi, printre care şi mulţi oameni de vază".

- Intrarea trupelor româneşti în Basarabia, 1941: "La Chişinău, în primele zile ale ocupaţiei, oamenii erau ucişi pe străzi, femeile violate, copiii înjunghiaţi cu baionetele. Sute de cadavre erau aruncate spre sfâşiere câinilor".

- Partidul bolşevicilor: "Era un partid revoluţionar socialist de stânga, care milita pentru lichidarea capitalismului şi construcţia socialismului pe scară mondială, pentru încetarea războiului şi împărţirea pământurilor moşiereşti la ţărani", în timp ce "sovietele au protestat împotriva intervenţiei româneşti".

În Evul Mediu, românii aveau un obicei care s-a perpetuat până la al doilea război mondial: bătrânii îi luau la hotar pe copii şi-i băteau acolo ca să nu uite niciodată până unde se întinde pământul strămoşilor lor. ***Măcar unul din acei copii să nu uite, cum a uitat Iurie Roşca.***

Reamintim că, ulterior, Voronin a primit Ordinul "Cneazul Nevski" din partea lui Putin, iar vinurile basarabene se pot exporta din nou la Moscova. **Iată de ce spuneam că Uniunea Europeană şi România nu au făcut tot ce trebuia pentru preluarea Basarabiei. Cu tot cu Voronin.**

Totuşi, la Chişinău se aşteaptă noi clarificări. ***Intelectualii unionişti nu vor mai aştepta impasibili minuni din partea comuniştilor.***

Şulfă de Bruxelles

Jonathan Scheele, şeful Delegaţiei Comisiei Europene de la Bucureşti, a spus că **planul lui Traian Băsescu, de unificare a României şi Republicii Moldova în cadrul Uniunii Europene**, "este o idee interesantă". Scheele a precizat că aceste afirmaţii făcute de preşedintele român au reprezentat "o noutate" pentru el şi nu ştie dacă Băsescu a discutat subiectul cu vreun membru al Comisiei Europene sau cu responsabili ai altor state membre. El a subliniat însă că Băsescu "a menţionat istoricul reunificării Germaniei", apreciind că acesta a fost "un context specific, care nu poate fi în mod neapărat sau automat transpus".

"Aş mai remarca faptul că nu este un proces care să se întâmple peste noapte. A existat o lungă perioadă pregătitoare între momentul deciziei politice şi momentul în care reunificarea s-a petrecut şi când, de fapt, Germania de Est a intrat în Uniunea Europeană. Procesul a fost convenit de comun acord de către toţi cei implicaţi", a spus el, adăugând în final că "este o idee interesantă". **Este un răspuns de veche şulfă în ale diplomaţiei.**

Românii îşi pot construi un destin unitar numai împreună şi, dacă vor avea conducători înţelepţi, îi vor putea pune pe sceptici în faţa faptului împlinit. Aşa cum au procedat paşoptiştii Kogălniceanu - Cuza sau generaţia Ionel I.C. Brătianu - Pantelimon Halipa - Iuliu Maniu - Iancu Flondor.

Forul Democrat al Românilor din Basarabia face apel către oamenii de bună-credinţă, către forţele democratice şi patriotice, să susţină Declaraţia lui Traian Băsescu. Au semnat cele mai importante personalităţi de la Chişinău: Ion Ungureanu, Nicolae Dabija, Mihai Cimpoi, Grigore Vieru, Ion Costaş, Petru Soltan, Alexandru Moşanu, Valeriu Săhărneanu şi mulţi alţii. ***Dacă aceşti domni nu coboară în stradă pentru a-i înlătura pe dulăii Moscovei de la Chişinău, ei vor rămâne cu un nou document de suflet, aşa cum au mai scris de-atâtea ori după căderea Uniunii Sovietice.***

Ruşii au o diplomaţie de învăluire a gânditorilor de la Bruxelles. Ei ştiu ce interese au germanii, italienii, francezii şi chiar englezii în Rusia. Prin urmare, necazurile ţărilor mici din Europa se vor rezolva numai în funcţie de această ecuaţie. Nu întâmplător Putin a pus semnul egalului între Kosovo şi Transnistria. Kremlinul sprijină referendumul din septembrie de la Tiraspol.

Iarăşi nu este întâmplător că Rusia i-a abandonat şi pe sârbi. Negocieri directe au avut loc la Viena între Kosovo şi Serbia, sub egida ONU. O aberaţie. Pentru prima dată după 1999, în mod oficial, albanezii au cerut Belgradului să le accepte independenţa. Premierul sârb Vojislav Koştuniţa a refuzat să dea mâna sau să dejuneze tot "oficial" cu delegaţia kosovarilor.

Trapa ţarului

Vladimir Putin l-a înţeles perfect pe George Bush în tentativa lui de a democratiza Islamul şi l-a lăsat să-şi facă mendrele, mai mult, l-a îndemnat să meargă mai departe. Ţarul procedează ca la judo: se foloseşte de energia adversarului. A anunţat că este de acord cu războiul, a lansat şi el lupta cu terorismul, mai ales că Rusia are şi ea musulmanii ei. A copiat şi doctrina loviturilor preventive tot de la Bush. Pot americanii să trimită comandouri oriunde în lume în numele luptei cu terorismul? Atunci pot şi ruşii. Vin americanii în Ucraina şi în Asia Centrală, pentru "îndiguirea" definitivă a Rusiei? Moscova are alte răspunsuri şi aici: trimite armament în Venezuela şi anunţă că este interesată să se întoarcă în Cuba.

Cu cât americanii se vor împotmoli mai mult în lumea musulmană, cu atât mai bine pentru ruşi. În orbirea lui, Bush caută pretext şi pentru atacarea Iranului. Aşa se explică de ce Israelul a găsit nodul în papură pentru Hezbollah din Liban, în speranţa că Iranul va face imprudenţa să intre în horă.

Spre a obţine acordul Kremlinului pentru ofensiva din Orient, Casa Albă trebuie să amâne, dacă nu să renunţe la planul de "îndiguire" din Ucraina. Aşa se explică şi de ce însăşi Uniunea Europeană vrea să trateze Republica Moldova "la pachet" cu Ucraina: un proiect pentru o perioadă incertă. Şi iarăşi mă supăr pe "fraţii pătaţi" de la Chişinău că nu pricep nici în al doisprezecelea ceas.

Marea Neagră? Este hulă, domnule căpitan! Cu şi fără revoluţia portocalie la putere, Ucraina a început deja să exploateze rezervele de petrol şi gaze de la Odesa şi Bezmianîi, situate la 50 de km de Insula Şerpilor.

După tratative lungi şi extrem de grele, Lakshmi Mittal a cumpărat 92% din acţiunile trustului siderurgic Arcelor din Franţa şi Luxemburg. A plătit 26 de miliarde de dolari. Comparaţi cu suma de 50 de milioane de dolari, oferită României pentru Sidex Galaţi. Şi terminaţi odată cu flecăreala că Adrian Năstase a luat şpagă de la indianul lui, tot prin filiera lui Tony!

Doi "drepţi între popoare"

Parcă sătul de tot şi de toate, **Raul Şorban** a plecat printre "drepţii între popoare". ***Moartea celui care a salvat peste 15000 de evrei din Transilvania controlată de Horthy nu s-a bucurat de atenţia cuvenită din partea oficialilor şi nici din partea evreilor.***

Născut la 4 sept. 1912, prof. universitar Raul Şorban a fost, în egală măsură, pictor şi scriitor, istoric şi critic de artă, profesor universitar şi om politic. A publicat un număr impresionant de cărţi, studii de istorie şi civilizaţie, printre care unele împotriva revizionismului unguresc. Raul Şorban este cel care, în timpul celui de-al doilea război mondial, a contribuit la salvarea a peste 15.000 de evrei, locuitori ai Transilvaniei, ocupate atunci de hortişti, primind titlul de *"Drept între Popoare"*. Pentru convingerile sale umaniste, a fost închis de mai multe ori în timpul "regimului comunist. Marele cărturar a fost înmormântat vineri, 21 iulie, slujba de înmormântare fiind oficiată la Catedrala Greco-Catolică din Dej, jud. Cluj.

Pe 28 iulie a plecat printre "drepţii lui Israel" şi **Alexandru Şafran**, rabin al Genevei, la venerabila vârstă de 95 de ani. **Originar de la Buhuşi, în perioada 1940-1947, el era rabin şef al Cultului Mozaic din România.** *La solicitarea lui, mitropolitul Bălan al Ardealului a venit la Ion Antonescu şi i-a cerut să blocheze deportarea evreilor spre lagărele din Polonia.* **Mareşalul a acceptat şi holocaustul a fost evitat.**

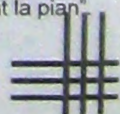
Ce plictiseală!

Nivelul la care se face politică în jurul lui George Bush s-a văzut la reuniunea grupului celor opt ţări puternic industrializate, de la Sankt Petersburg, atunci când microfonul a rămas deschis. Tocmai începuse Israelul să bombardeze Libanul. Plictiseală mare.

Se apropie Blair gudurându-se. "Oh, ia, Blair, cum îţi mai merge? Good boy! Chiar îţi mulţumesc pentru flaneaua pe care mi-ai oferit-o." "Oh, ia, ies, absolut, absolutly, chiar eu am tricotat-o..." Au râs puţin, s-au pipăit mai mult. "Cred că războiul din Liban s-ar încheia repede dacă Vladimir Putin ar convinge Siria să ceară Hezbollahului să nu mai arunce cu căcaturile alea prin Israel..."

Iar plictiseală mare. Planeta apasă pe umerii lui. "Eu am să ţin un speech scurt, ia, vorbesc unii al dracu de mult..." Tony dă iar din coadă. "M-aş duce eu acolo, să pregătesc terenul. Dar dacă merge Condy, trebuie să reuşească, pe când eu m-aş duce numai să vorbesc". *"Tony, noi trebuie să facem în aşa fel, încât să nu se prindă ăştia că dăm vina pe guvernul libanez, oh ia..."* **Abia acum, când devenea mai interesant, Tony vede că microfonul era deschis.** Iar Condy s-a dus şi "a cântat la pian".

Ei conduc lumea!

RÂNDURI DESPRE UN SOCLU FĂRĂ BUST (continuare din pag. 5)

loc de pelerinaj, în ziua de 7 ianuarie, nu numai pentru sute de soldați octogenari care i-au fost în subordine, dar și pentru tineri reprezentanți ai dreptei.

Dar cum o minune nu ține multă vreme, de 2-3 ani persoana lui Ion Antonescu a început să fie blamată din ce în ce mai mult, fiind considerată "controversată" - ceea ce este, desigur, prilej de discuții pro sau contra: adică ***paharul este jumătate plin și jumătate gol, sau invers.* Nu este deci vorba de o persoană total contestată din punct de vedere al meritelor istorice**, cum este cazul a doi dintre contemporanii săi, Stalin și Hitler.

Cei care îi contestă meritele sunt, în primul rând, evreii, dar și țiganii, și este explicabil: de numele lui Antonescu sunt legate lagărele din Transnistria unde aproape 150.000 de evrei, în totalitate din Bucovina de Nord și Basarabia, au fost în ghetouri, mulți pierzându-și viața acolo. În sprijinul acuzațiilor aduse au apărut sub egida Comunității Evreiești din România câteva lucrări masive, dintre care amintesc cărțile lui Jean Ancel, "*Transnistria*" (3 volume), Matias Carp, "*Cartea Neagră*" (tot în 3 volume, dar, atenție, autorul reliefează în nenumărate cazuri că în uciderea populației evreiești au fost implicați și foarte mulți ofițeri germani, cărora li se dă numele), alte 3 volume de documente, intitulate "*Evreii din România între 1940-1944*", apărute în București la Ed. Haseffer. ***Au fost și cazuri***, puține la număr însă, ***de evrei*** - să-l amintesc aici pe ***fostul rabin Alexandru Șafran - care într-un fel au recunoscut că între cele două rele: Auschwitzul cu drumul său fără întoarcere, și lagărele dintre Nistru și Bug, este preferabilă cea de-a doua variantă.* Nu a plecat în Polonia, deși presiunea "de a aplica controversata soluție finală" a hitleriștilor a fost permanentă, nici un tren cu destinația morții.** În teritoriul României ciuntite au fost aplicate legi rasiale chiar începând cu Carol al II-lea, dar ***existau teatrul "Barașeum" vorbit în limba idiș, ziare evreiești, școli evreiești, existau cartele (cu rații mai mici) și chiar mici magazine evreiești.*** Munca obligatorie era din plin aplicată la curățatul zăpezii sau la grădina de zarzavat din "Velodrom" (stadionul Dinamo de astăzi). **Dar și aici paharul este gol (sau plin) pe jumătate: *ce este mai de preferat, munca obligatorie cu dormitul acasă, în sânul familiei, sau glonțul fatal primit de tineretul român pe frontul din Rusia?***

Câțiva congresmani americani de origine evreiască ne-au vizitat de câteva ori țara, bătând "a la Vîșinski" cu pumnul în masă, vrând ca Antonescu să fie considerat criminal de război și tratat ca atare în istorie, ignorând argumentele care ne-au determinat să declanșăm războiul împotriva cotropitorului roșu de la răsărit, **și ignorând comportamentul populației evreiești din vara anului 1940.**

Contestatarii "nr. 2" ai Mareșalului Antonescu sunt comuniștii, întrucât fostul conducător al țării a fost un dușman fățiș al lor, chiar după primul război mondial, când P C R, anexă a Cominternului, aflat în ilegalitate, milita pentru dezmembrarea țării pe motivul că România ar fi fost "un stat multinațional". Port-drapelul lor este cavalerul tristei figuri, tov. Ion Iliescu, cu obsesii și halucinații, "văzând" cum la mineriada din vara anului 1990 pe o clădire din inima Bucureștiului flutura un steag verde (!), iar populația era incitată la dezordine de agenți provocatori de nuanță legionară... "Noroc" cu minerii, chemați urgent, care, cu bâtele, bătăile și cu jafurile, "au instaurat liniștea" în cel mai mare oraș al țării... (!!)

Și legionarii îl acuză, pe bună dreptate, de cumplite persecuții în urma evenimentelor tragice din data de 21 ian. 1941, dar, spre deosebire de ceilalți, fără să-i conteste meritele istorice, și fără a cere punerea sa la Index! Cel care a creat climatul favorabil unor astfel de hotărâri, chiar provocatorul tragicelor evenimente din ian. 1941, a fost Horia Sima care, din poziția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri condus de General, calcă în picioare doctrina legionară, procedând la fel cu marii călăi ai Mișcării, prin patronarea asasinatelor de la Jilava, Snagov și Strejnicu - ocrotirea asasinilor, prin înființarea unei poliții politice, devenită odioasă populației, și prin încercarea de a ajunge în fruntea statului în dauna lui Antonescu.

Respectând adevărul istoric, Ion Antonescu a exagerat prin decretul dat de desființare a Mișcării Legionare și prin lungul lanț de cumplite arestări: zeci de mii de legionari, neimplicați în evenimentele

din 21 ian. 1941, de la elevii de 14-15 ani aflați în Frățiile de Cruce, până la cadrele de conducere care nu s-au putut refugia în Germania, au fost privați de libertate, suprapopulând închisorile și lagărele, pe mulți dintre aceștia evenimentele de la 23 aug. 1944 găsindu-i în detenție, iar suferința nedreaptă continuându-li-se și sub regimul comunist. Cca. 10.000 de legionari au fost mutați în Sudul Basarabiei, în lagărul de la Sărata unde, după o sumară instruire, au fost trimiși pe frontul de răsărit, de unde puțini s-au întors acasă, întrucât au participat la lupte din prima linie, trimiși de multe ori în acțiuni sinucigașe.

Dar să vorbesc și de cealaltă jumătate a paharului, cea plină, adică de meritele Mareșalului.

Sintetizând la maximum, pot afirma că a fost un mare român, un bun patriot, și-a asumat permanent răspunderea pentru faptele sale, chiar și pentru greșeli, din clipa în care a luat în mâinile sale responsabilitatea uriașă de a conduce destinele țării într-un moment de grea cumpănă, până la suprimarea sa în fața plutonului de execuție. A fost un om cult, bun cunoscător al limbilor franceză și germană, un eminent ofițer de Stat Major, un bun și, mai ales, curajos diplomat – a se vedea reacția energică în fața lui Hitler după nimicirea armatei române în fața puhoaielor sovietice de la Cotul Donului la 18 nov. 1942, un bun organizator și un unic om din aceasta țară, din trecut și până în prezent, care nu s-a îmbogățit de pe urma funcției sale. Nu s-a cramponat nici de funcție: a oferit conducerea țării și, implicit, responsabilitatea, lui Iuliu Maniu și Dinu Brătianu care îl criticau că a dat ordin ca trupele românești să treacă Nistrul. A făcut ordine și în privința cheltuielilor Casei Regale - de unde și adversitatea regelui Mihai și a mamei sale, Elena, împotriva Mareșalului; "lista civilă" a fost serios ajustată, cu zeci de milioane de lei, Casa Regală, în plus, trebuind să plătească, pentru prima oară, vama, transporturile, benzina, cheltuielile de corespondență, mesele de protocol și altele. Camarila din jurul regelui, care avea tradiție încă din timpul domniei lui Alexandru Ioan Cuza, a fost mult diminuată și supravegheată, iar orice ofițer din administrație trebuia să aibă minimum 6 luni de front, punându-se astfel capăt scutirilor și a jocurilor de culise. În timpul lui nu a existat specula, cel care o practica putând lua ușor drumul închisorilor. (Copil fiind, mergând cu părinții după cumpărături în Piața Obor, am văzut table mari, negre, pe care erau scrise zilnic cu creta prețurile maximale pentru fiecare zarzavat. Și acum am în imagine cum câțiva lăptari veniți cu bidoanele în piață au fost sancționați: li s-a vărsat laptele la canal întrucât inspectorii au constatat că în recipiente se afla "trei ape și-un lapte!") Pedeapsa capitală funcționa cu succes, dar se impunea: dat fiind camuflajul, când se orbecăia pe străzi cu lanterna, unii s-au dedat la jafuri și spargeri de locuințe. Cei prinși, în numai 24 de ore, dacă erau doveditți, erau imediat împușcați. Ce bine ar fi dacă această lege ar exista și astăzi: cred că programul PRO TV de la orele 17, când violul și jaful permanent prezentate ca fapte obișnuite, nu ar mai exista în grila de emisiuni, și ce câștig imens ar fi în asanarea morală a societății de azi, atât de coruptă și debusolată.

Am arătat la începutul articolului cum câțiva istorici de peste hotare, persoane deci competente, au scris favorabil despre Mareșal.

Îl adaug și pe gazetarul american Reuben Markham, trimis special al ziarului Christian Science Monitor în timpul procesului din iunie 1946, când Mareșalul se afla în boxa acuzaților, care a scris ulterior în cartea sa, "*Romania under the soviet Yorke*": "*Antonescu a arătat o mare demnitate în tot lungul procesului și a refuzat să ceară iertare rușilor pentru că i-a combătut de mai multe ori, că el a făcut tot ce-a fost posibil pentru ca să iasă victorios din acest război. Numeroși români au văzut în această atitudine însuși simbolul țării lor care a ținut piept rușilor, și consternarea s-a răspândit peste tot când s-a aflat că Antonescu va fi executat. Antonescu, care ceruse să fie împușcat și nu spânzurat, a murit ca un viteaz. El a refuzat să i se lege ochii și a cerut să comande el însuși plutonul de execuție. Istoria morții lui a făcut repede înconjurul țării și a fost înfrumusețată atât încât Antonescu a ajuns să fie simbolul onoarei în România. Cred că cea mai mare parte a românilor au fost satisfăcuți să vadă țara lor atacând Uniunea Sovietica în 1941, chiar fiind aliații lui Hitler*".

Ideea de a scrie acest articol mi-a venit în urma cu două săptămâni: un amic octogenar care a făcut frontul a venit acasă la mine și mi-a spus că **bustul lui Ion Antonescu, acoperit de 2 ani, aflat în fața bisericii ctitorite de el în Bariera Vergului, a fost dat jos, rămânând doar soclul pe care este gravat numele lui și anii de viață.**

Explicația dată de cei care au efectuat operația nu lasă loc la echivoc: "Așa am primit dispoziție de la cei de sus". "Sus" este o noțiune ambiguă, fără curaj, din partea unui neica nimeni pe care, cu siguranță, nu-l va reține istoria, și care, din lașitate, se ascunde după deget.

Dar după una rece vine și una caldă: câteva zile mai târziu, seara, la postul TVR 1 care a organizat concursul "*Cei mai mari români*", la loc de cinste, în primii 10, se află și Mareșalul Ion Antonescu, un om căruia mass-media scrisă, radioul și TV-ul nu i-au ridicat osanale, dar care **nu a putut fi șters din memoria românilor.**

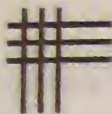
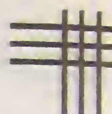
Și, logic, mă întreb, în acest caz, dat fiind popularitatea de necontestat a lui Ion Antonescu, de ce nu se repară "greșeala" venită "de sus", și nu este repus bustul de bronz pe soclu?!

Există o stradă în București, centrală, de care a auzit toată lumea: se numește Candiano Popescu. Puțini știu însă cine a fost acesta care a avut "cinstea" ca o stradă să-i poarte numele. A fost un cameleon politic, o caricatură de operetă. I se spunea "Măsuța" întrucât, deși făcea parte din anturajul lui Alexandru Ioan Cuza, a complotat împotriva lui, actul de abdicare fiind scris de domnitor, în noaptea din februarie 1864, pe spinarea acestuia, întrucât în dormitor nu se afla nici o masă. Apoi a făcut parte dintre apropiații regelui Carol I, ceea ce nu l-a împiedicat ca în 1870 să proclame, doar pentru câteva ore, ridicola "republică de la Ploiești" satirizată de Caragiale. Apoi a lins din nou mâna Regelui, pe care o mușcase, ca să fie iertat și blagoslovit cu o altă funcție de conducere, amintind de vorba de acum câteva secole ce circula în popor: "Cu iaurt și gogoșele, / Ai ajuns vornic, mișele! "

Se impune ca memoria lui Ion Antonescu să nu mai fie impietată. Să existe la Pitești o stradă centrală care să-i poarte numele (întrucât acolo s-a născut), un regiment să-i poarte numele (dat fiind faptul că a fost militar de carieră, cu un profesionalism recunoscut), **să fie dată jos pânza care îi acoperă portretul din sala în care sunt expuse portretele tuturor conducătorii țării (printre care există și portretele lui Gheorghiu Dej și Nicolae Ceaușescu!)**

***Suntem de acord; este o persoană controversată!* Nu va putea fi scos din istorie, ignorarea lui sau mistificarea activității sale nu ne face nici o cinste.** *Rămâne la latitudinea fiecăruia să îl aplaude sau să îl conteste.*

Deocamdată marea majoritate a românului îl apreciază!

Carte legionară celebră

CORNELIU ZELEA CODREANU – "PENTRU LEGIONARI" (IV)

(continuare din numărul trecut)

Problema culturii naționale

(...) "**Noi, poporul român, să nu mai putem da roadele noastre? Să nu avem o cultură românească, a noastră, a neamului, a sângelui nostru, care să strălucească în lume** alături de roadele altor neamuri?

Să fim noi condamnați astăzi de a ne prezenta în fața lumii întregi cu produse de esență evreiască?" (pg. 83)

"Școala românească fiind masacrată în modul acesta, noi **suntem puşi în situația de a renunța la misiunea noastră de neam, de a renunța la crearea unui culturi româneşti şi de pieri otrăviți.**" (pg. 84)

Înființarea Ligii Apărării Naționale Creştine

(...) "După înființarea "Ligii Apărării Naționale Creştine", *activitatea mea avea să meargă pe două linii: pe aceea a Mişcării Studențeşti*, care rămânea o unitate aparte, cu organizarea ei pe centre, cu obiectivele imediate, problemele şi luptele proprii, în care era angajată de trei luni; *şi pe aceea a L.A.N.C. în care căpătasem funcțiunea de organizator* sub conducerea prof. Cuza." (pg. 96)

Modificarea art. 7 din Constituție

A doua zi după acest mare act de trădare națională, presa aşa-zisă românească, ca şi cea evreiască, trecea sub tăcere actul infam. "Dimineața", "Lupta", "Adevărul", publicau în fiecare zi pagini întregi cu litere groase, conflictul dintre proprietari şi chiriaşi la Bucureşti şi într-un colț câteva vorbe prin care anunțau simplu şi perfid: art. 7 din vechea Constituție a fost înlocuit prin art. 133. (...) Astfel, în tăcere şi într-o atmosferă de laşitate generală se consuma marele act de trădare națională. (...)

Nu se poate! Cel puțin trebuie să se ştie că am protestat. Căci *neamul căruia i se pune asemenea jug pe grumaji şi nici măcar nu protestează, este un neam de imbecili.*

Am făcut atunci un manifest către ieşeni, chemând pe toți românii la o adunare de protestare în Universitate. (...) A doua zi a sosit la Iaşi în ajutorul celor două regimente, al poliției, jandarmeriei şi evreimei, cavaleria din Bârlad, iar foile din capitală au apărut în ediție specială: "Iaşul a trăit o noapte şi o zi de revoluție".

Atât am putut face noi, nişte copii. Atât ne-am priceput în momentul în care ni s-a pus jugul pe umeri. Nu l-am primit cu seninătate, cu resemnare de iobag, cu laşitate. Atât, şi **jurământul sacru pentru toată viața de a sfărâma acest jug, oricâte lupte şi jertfe ni s-ar cere.** (pg. 100 - 101)

"Onoare studențimii care pentru credința ei, înfruntând atâtea lovituri, a dat un exemplu de voință colectivă nemaiîntâlnit în istoria universităților din întreaga lume. *În nici o țară nu s-a văzut ca studențimea, unită într-un singur suflet, asumându-şi toate responsabilitățile şi toate riscurile*, să poată menține greva generală timp de un an de zile, pentru *a-şi impune credințele, urmărind prin demonstrația ei trezirea la conştiință a nației întregi*, față de cea mai grea problemă a existenței sale." (pg. 115)

PLANURILE IUDAISMULUI

"Cine îşi închipuie că evreii sunt nişte bieți nenorociți, veniți aici la întâmplare, mânați de vânt, aduşi de soartă etc., se înşeală. **Toți evreii de pe fața pământului formează o mare colectivitate legată prin sânge şi prin religia talmudică.** Ei sunt încadrați într-un adevărat stat foarte sever, având legi, planuri şi conducători care formează aceste planuri şi-i conduc. La bază, au Cahalul. **Aşa că noi nu ne găsim în fața unor evrei izolați, ci în fața unei puteri constituite, comunitatea evreiască.**" (pg. 115)

"Nu vom aprofunda aici aceste planuri. În general se întrebuințează următoarele sisteme:

I. Pentru captarea oamenilor politici locali: 1. Cadouri; 2. servicii personale; 3. finanțarea organizației politice pentru propagandă, tipărire de manifeste, deplasări cu automobile etc. Dacă în localitate sunt mai mulți bancheri sau bogătaşi evrei, ei se împart la toate partidele politice.

II. Pentru captarea autorităților: 1. Corupțiunea, mituirea. (...) Odată ce a primit mita, devine robul evreilor, pentru că altfel se întrebuințează a doua armă: **2. şantajul:** dacă nu se supune, îi dă pe față mituirea. **3. A treia armă este distrugerea:** dacă văd că nu te pot îndupleca şi supune, atunci vor încerca să te distrugă, **cercetându-ți bine slăbiciunile:** dacă bei, vor căuta prilejul să te compromită prin aceasta; dacă eşti afemeiat, îți vor trimite o femeie care te va compromite sau te la lovi în inimă, distrugându-ți familia; dacă eşti violent, îți vor trimite în cale pe un alt violent, care te va omorî sau îl vei omorî şi vei intra la închisoare. **Dacă nu vei avea aceste defecte, atunci vor întrebuința: minciuna, calomnia la ureche sau prin presă, păra față de şefi.**

În târgurile şi oraşele invadate de evrei, nu există autoritate decât în stare de mituire, în stare de şantaj sau în stare de distrugere.

Planuri pentru distrugerea unui comerciant român: 1. flancarea românului cu un comerciant evreu sau încadrarea lui între doi comercianți evrei; **2.** vânzarea mărfurilor sub prețul de cost, pierderea acoperindu-se cu sume speciale date de Cahal. Aşa au căzut răpuşi comercianții români, unul după altul.

Dacă la acestea mai adăugăm: a) superioritatea comercială a evreului, rezultând dintr-o practică comercială cu mult mai îndelungată decât aceea a românului; b) superioritatea evreului luptând sub protecția Cahalului, românul neavând nici o protecție din partea statului românesc, ci numai mizerii din partea autorităților corupte de evrei. Românul nu luptă cu evreul de alături, ci cu Cahalul şi de aceea se înțelege că individul va fi răpus în luptă cu coaliția. Românul n-are pe nimeni, n-are un stat părinte, care să-l crească, să-l îndrume, să-l ajute. El este lăsat singur, în voia sorții, în fața coaliției jidăneşti.

E uşor de repetat formula tuturor politicienilor de categoria d-lui Mihalache: *„Românul să se facă comerciant".*

Să ne arate însă aceşti oameni politici români un singur comerciant român ajutat de statul român, o singură şcoală făcută de el care să creeze ***cu adevărat comercianți, iar nu funcționari de bancă sau de birouri.*** Să ni se arate o singură instituțiune făcută de ei care să fi ajutat cu un mic capital şi să fi îndrumat pe tânărul absolvent de şcoală comercială pe calea comerțului.

Nu românul a dezertat de pe linia comerțului, ci **aceşti oameni politici au dezertat de la datoria lor de conducători şi îndrumători ai nației.** Românul, părăsit de conducătorii lui, a rămas singur în fața coaliției organizate evreieşti, a manoperelor frauduloase şi a concurenței neloiale şi a căzut înfrânt. Va veni însă un ceas în care aceşti conducători vor trebui să răspundă." (pg. 117)

Planurile mari ale iudaismului față de pământul şi neamul românesc

(...) "De unde cunoaştem aceste planuri? Le cunoaştem sigur, trăgând concluzii din mişcările adversarului. Orice comandant de trupă, urmărind cu atenție acțiunea adversarului, îşi dă seama de planurile pe care acesta le urmăreşte. Este un lucru elementar.

În toate războaiele lumii a fost vreun conducător care a cunoscut planurile adversarului pentru că ar fi asistat la facerea lor? Nu! Le-a cunoscut perfect din mişcările adversarului său.

Pentru ca poporul român să-şi frângă orice putere de rezistență, evreii vor aplica un plan unic şi într-adevăr diabolic.

1. Vor căuta să rupă legăturile sufleteşti ale neamului cu cerul şi cu pământul.

Pentru ruperea legăturilor cu cerul, vor întrebuința ***împrăştierea, pe scară întinsă, a teoriilor ateiste***, pentru a face din poporul român, sau măcar numai din conducătorii lui, un popor despărțit de Dumnezeu; despărțit de Dumnezeu şi de morții lui, pentru a-l omorî, nu cu sabia, ci ***tăindu-i rădăcinile de viață spirituală.***

Pentru ruperea legăturilor cu pământul, izvorul material de existență al unui neam, ***vor ataca naționalismul ca o idee învechită şi tot ce se leagă de ideea de patrie şi pământ***, pentru ca să rupă firul iubirii care uneşte poporul român de brazda lui.

2. Pentru ca acestea să reuşească, vor căuta **să pună mâna pe presă.**

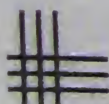
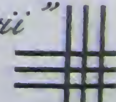
3. Vor întrebuința orice prilej, pentru ca în tabăra poporului român să fie dezbinare, neînțelegeri şi ceartă şi, dacă e posibil, chiar **îl vor împărți în mai multe tabere, care să se lupte între ele.**

4. Vor căuta să **acapareze cât mai mult din mijloacele de existență ale românilor.**

5. Îi vor îndemna sistematic pe **calea desfrâului, nimicindu-le familia şi puterea morală.**" (pg. 118 – 119)

(continuare în numărul viitor)

Pagină realizată de Cuibul "Vestitorii"

ZIG-ZAG PE MAPAMOND (continuare din pag. 4)

O altă sculptură celebră este "*Sclavul murind*", creată de Michelangelo între 1513-1520. Antichitățile orientale, egiptene și grecești sunt impresionant de diverse, începând din perioada neolitică (aprox. 6000 î. Hr.), până la căderea Imperiului Roman. Se disting, totuși, lucrările de artă din perioada babiloniană, printre care Ebih I pe tron, o statuie de acum 4400 de ani, și un bloc de bazalt negru pe care este înscris codul regelui Hammurabi, aprox. 1700 î. Hr. Vedeta necontestată a colecției etrusce este sarcofagul de teracotă al unui cuplu care pare a participa la un banchet etern.

Un alt muzeu în fața căruia cozile la casele de bilete sunt lungi și permanente, este ***Muzeul d'ORSAY.*** Acesta funcționează într-o gară dezafectată, o superbă clădire fin-de-sieclé, aflată în centrul Parisului. Inaugurat în 1986, la 47 de ani de la închiderea gării, noul muzeu a fost creat pentru a prezenta toate artele din perioada 1848-1914, în contextul societății contemporane și al tuturor formelor de activitate creatoare de epocă.

Am vizitat acest muzeu două zile la rând, nu-mi venea să mă dezlipesc din fața exponatelor - picturi, sculpturi și statui purtând semnătura celor mai rafinați artiști europeni. M-a fascinat lucrarea sculptorului Rodin intitulata "La porțile iadului", unde se vede clar influența pe care a avut-o și de la marele nostru Brâncuși, autorul pieselor "Sărutul" și "Gânditorul". Cele mai multe tablouri ale curentului impresionist se află aici. Mă voi limita doar la câte un exemplu: Monet are expus aici "Dejun pe iarbă", Renoir "Dans la Moulin de la Galette", Delacroix are "Vânatoarea de tigri", calificat de Baudelaire ca profund, senzual și cumplit, Cézanne are "Mere și portocale", Degas are "L'Absinthe". Există însă și pânze cu alte semnături celebre: Van Gogh și Pablo Picasso.

Un muzeu care nu se adresează iubitorilor de artă, dar care este și el zilnic aglomerat, este ***GREVIN***, al figurilor de ceară, înființat în 1882, ca o replică a celui similar aflat la Londra (*Tussands*). Sunt prezentate celebrități din lumea artei, a sportului și a politicii, exponatele fiind schimbate mereu. Sunt expuse și tablouri vii cu scene istorice cum ar fi Ludovic al XIV-lea, oglinzi distorsionate și un Cabinet Fantastic în care au loc spectacole de scamatorie susținute de un magician.

Dar Parisul nu impresionează pe turist numai prin diversitatea și bogăția monumentelor istorice și culturale, ci și prin atmosfera sa.

Arterele sale drepte și largi nu sunt străjuite de blocuri gen zgârie-nori, ci de fel de fel de magazine, buticuri și, mai ales, cafenele, braserii, cofetării, care au mesele instalate direct pe trotuar. Cea mai celebra arteră a Parisului, cunoscută în toată lumea, este ***CHAMPS ELYSEES***, cu o lățime spectaculoasă, care începe din *Piața Concordiei* și ține până la *Arcul de Triumf*. Oamenii vin aici ca să cumpere, să mănânce, să vadă - dar și să fie văzuți. Trotuarele sunt mărginite de straturi de flori multicolore și castani umbroși, aici sunt organizate marile parade militare și sosirea în ultima etapă a celebrei curse cicliste Turul Franței. Luxul și puterea politică stau alături, hoteluri de 5 stele și magazine scumpe sunt numai aici, ca și sediul multor ambasade sau somptuoase vile ale marilor oameni de afaceri.

PIAȚA CONCORDIEI de care am mai amintit este una dintre cele mai frumoase piețe istorice ale Europei. Inițial, când a fost concepută, s-a numit ***Ludovic al XV-lea***, dar după revoluția din 1789 ea s-a numit Piața Revoluției, statuia ctitorului ei fiind dărâmată - în locul ei fiind instalată o ghilotină. În doi ani și jumătate în Piață au murit 1119 oameni, printre care Ludovic al XVI-lea și soția sa, Maria Antoaneta - dar și liderii revoluționari Danton și Robespierre. În secolul XIX a fost rebotezată ***Concordia*** din spirit de reconciliere și a fost instalat un obelisc egiptean adus de la Luxor, vechi de 3200 de ani. Aici, de 14 iulie, ziua națională a Franței, este punctul culminant al paradelor de pe Champs-Elysées.

ARCUL DE TRIUMF este cel mai faimos din lume. În 1805 s-a pus piatra de temelie de către **Napoleon**, după cea mai mare victorie a sa, la Austerlitz, când le-a promis soldaților săi: "Vă veți întoarce acasă sub arce de triumf", dar după prăbușirea lui Napoleon, Arcul de Triumf a fost terminat abia în 1836.

Este înalt de 50 m și pe laturile sale sunt basoreliefuri cu scene din războaiele napoleoniene. Tot aici se afla mormântul Soldatului Necunoscut. Arcul de Triumf se afla în ***Piața Charles de Gaulle***, de aici radiază 12 bulevarde, unele purtând numele unor conducători militari francezi importanți, Foch și Marceau.

În apropierea arterei principale se află **Sena**. Dintre **podurile** care o traversează se distinge ***ALEXANDRE III***, decorat exuberant în stil Art Nouveau, cu felinare, heruvimi, cai înaripați, nimfe, la ambele sale capete. El a fost construit în 1896 pentru Expoziția Mondială, de către țarul Alexandru III, tatăl lui Nicolae II, asasinat în 1917 de către bolșevici. Podul are o singură deschidere, o înălțime de 6 m și este o capodoperă a ingineriei din sec. XIX.

Tot în zonă se găsește ***PALATUL CHOILLOT***, cu aripi curbate grandioase, cu colonade, fiecare culminând într-un pavilion imens, unde se află patru muzee, un teatru și un mare cinematograf. Palatul, construit pentru Expoziția Mondială din 1937, are pereții împodobiți cu sculpturi și inscripții în aur făcute de poetul și eseistul Paul Valery.

Opt bulevarde largi, printre care Madeleine, Capucines Italiens, Montmartre, fac parte din Grands Boulevard, fiind faimoase, cu nenumărate magazine și mai ales restaurante și cafenele. Primul pornind de la Biserica Madeleine, pe care am descris-o, te duce la ***OPERĂ***. Începută în timpul lui Napoleon al III-lea, în 1862, a fost inaugurata în 1875, având un aspect unic datorat combinației de materiale: piatră, marmură și bronz, și de stiluri, de la cel clasic la cel baroc, cu o mulțime de coloane, frize și sculpturi pe exterior, simbolizând opulența celui de-al doilea imperiu. În interior minunata Scară Mare este din marmură albă, iar balustrada este din marmură roșie și verde, iar sala de spectacole, pe cinci nivele, este o explozie de catifea roșie, heruvimi din gips și frunze de aur. Dar din 1989, odată cu bicentenarul căderii Bastiliei, a fost inaugurata la 14 iulie o nouă Operă, în piața cu același nume, una dintre cele mai moderne opere din Europa. Este o clădire masivă, curbă, din sticlă; principala sală de spectacole dispune de 2700 de locuri, având scaune tapisate în negru care contrastează cu granitul pereților și impresionantul tavan de sticlă. Cu cele cinci scene mobile ale sale, opera este o capodoperă a tehnologiei moderne.

PIAȚA BASTILIEI, unde se afla noua Operă, nu mai păstrează nimic din închisoarea luată cu asalt de revoluționari în 14 iulie 1789. În centrul pieței se află o coloană de bronz cu o înălțime de 51,5 m, iar în vârf statuia "Spiritul libertății", închinată însă memoriei celor morți în luptele de stradă din iulie 1830 care au dus la răsturnarea monarhiei.

Dar să mergem într-un cartier al tinerilor, tot în zona centrală a orașului, ***CARTIERUL LATIN***, axul său principal fiind Bd. Saint Michel, o arteră pentru comerț, cu magazine ieftine și restaurante fast-food. M-am încadrat și eu în categoria celor cu bani puțini în buzunare, și în urmă cu ceva timp am stat și eu aici, la un hotel de 1 stea, pe nume "Dacia". Patronul nu știa ce reprezenta numele hotelului său: mi-a spus că este al unei insule grecești!...

Aici funcționează din 1253 ***Universitatea SORBONA***, numele ei fiind dat de la Robert de Sorbon care a înființat-o, duhovnicul regelui Ludovic IX, pentru ca 16 studenți săraci să studieze Teologia. ***Biserica Sorbona*** însă a fost construită mai târziu, între 1635-1642, unde a fost înmormântat cardinalul Richelieu. La "concurență" cu Sorbona se află aici ***College de France***, printre cele mai mari instituții de învățământ și cercetare din Paris, colegiul fiind înființat în 1530 de Francisc I. Regele urmărea să contracareze intoleranța și dogmatismul de la Sorbona, la intrare fiind scris "docet omnia". Intrarea publicului la prelegeri este liberă.

Un ultim obiectiv ce trebuie vizitat în Cartierul Latin este ***Grădina Luxemburgului*** întinsă pe 25 ha; este cel mai popular parc din întregul Paris. Alături este ***PALATUL LUXEMBURG*** (astăzi aici se afla Senatul francez), o copie a Palatului Pitti din Florența. În cel de-al doilea război a fost sediul comandamentului Luftwaffe.

Închei prezentarea Parisului cu emblema nr. 1 a sa: ***TURNUL EIFFEL***. Construit în 1899, a fost cea mai mare construcție din lume până în 1931, când a fost ridicat Empire State Building. Vârful, inclusiv antenele, se afla la o înălțime de 320 m, iar în zilele călduroase este cu 15 cm mai înalt din cauza dilatării. Are 1652 trepte până la etajul III. La montarea turnului s-au folosit 2,5 milioane de nituri. Nu are niciodată un balans mai mare de 12 cm. Cântărește 10.100 de tone, iar la fiecare 4 ani se revopsește cu 40 tone de vopsea.

Am încheiat, **în linii foarte mari**, prezentarea capitalei Franței. Mai adaug un post scriptum: vizitarea ***PALATULUI VERSAILLES***. Este păcat ca, aflat la Paris, să nu străbați cu o cursă specială, timp de o ora, distanța până la mărețul palat, cu grădinile sale vaste care erau mândria regelui Ludovic al XIV-lea. Somptuoasele apartamente sunt bogat decorate cu reliefuri în marmură colorată, piatră și lemn, picturi murale și mobilier de argint, aur și catifea. Începând cu Salonul lui Hercule, fiecare

încăpere oficială este închinata unei zeități din Olimp, iar mai presus de toate este *Sala Oglinzilor*, unde 17 oglinzi mari sunt orientate spre ferestrele arcuite. În 1919 aici a fost ratificat Tratatul de la Versailles, la sfârșitul primului război mondial. Dormitorul regelui (aici a murit Ludovic al XIV-lea, în 1715, la vârsta de 77 de ani), Salonul Războiului, Cabinetul Consiliului (unde regele își primea miniștrii), Salonul lui Apollo (unde era Sala Tronului), dormitorul reginei (unde reginele Franței dădeau naștere odraslelor regale), biblioteca, Salonul Sacru, precum și Capela regală bogat decorată cu marmură, aur și picturi murale baroce, lasă o impresie de neuitat vizitatorului.

Palatul cu ansamblul său poate adăposti 20.000 de oameni. Fac aceasta precizare pentru că **din ansamblu face parte și** ***PALATUL TRIANON*** de care se leagă o altă pagină din istoria țării noastre: aici, în 1920, după terminarea primului război mondial, prin tratatul de pace am recăpătat Transilvania.

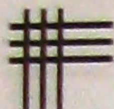
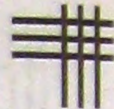
Grădinile de la Versailles care înconjoară palatele sunt vaste, clasice, cu alei și arbuști dispuși geometric, sau grădini exotice unde iarna sunt adăpostite plantele și pomii specifici zonei calde. În ele ai să găsești Bazinul-Oglindă, o colonadă din marmură, Fântâna Dragonului (în centrul fântânii se află un dragon înaripat), Fântâna lui Neptun (concepută din grupuri statuare care aruncă jeturi spectaculoase de apă).

Disneyland, aflat la 32 km de Paris, este o copie a celor americane din Los Angeles și Miami, dar care are multe personaje europene, cum ar fi "Frumoasa din pădurea adormită" și alți eroi din basmele Fraților Grimm.

Corespondență

DESPRE MASONERIE (II)

(continuare din numărul trecut)

Voi da câteva citate din
INSTRUCȚIUNILE DATE LUI GARIBALDI ÎN 1860 DE CĂTRE DIRECȚIA SUPREMĂ A FRANCMASONERIEI (5 apr. 1860)

"Masoneria nefiind altceva decât Revoluția în acțiune, nefiind altceva decât o Conspirație permanentă contra despotismului politic și religios, această Masonerie nu s-a împodobit ea însăși cu decorurile ridicole, prin care prinții și preoții joacă în societate roluri pe care le-au uzurpat și furat.

[...] Pentru noi, cei investiți cu Puterea supremă... înțelegem, vedem și simțim că: ***Omul este în același timp Dumnezeu, pontiful și regele lui însuși.***

Iată Secretul sublim, Cheia întregii științe, Culmea de a fi inițiat.

Masoneria, sinteză perfectă a tot ce este uman, este deci Dumnezeul, Pontiful și Regele Umanității. [...]

Cât despre noi, marii șefi, noi formăm batalionul sacru al sublimului Patriarh, care la rândul lui este Dumnezeul, Pontiful și Regele Francmasoneriei.

Toată învățătura noastră se rezumă în a aduce triumful virtuții noastre, a moralei noastre și a autorității noastre în omenirea întreagă. De aceea gradele noastre sunt împărțite în 3 clase, după cum sunt chemate să combată ceea ce inamicii noștri persecutori, clericalii, îndrăznesc să numească virtutea lor, morala lor, autoritatea lor.

Pentru a combate respingătoarea lor **virtute**, noi avem **gradele:**

1) Ucenic; 2) Tovarăș; 3) Membru; 4) Maestru Secret; 5) Maestru Perfect; 6) Secretar Intim; 7) Staroste și Judecător; 8) Intendent al Construcțiunilor; 9) Ales al Celor 9; 10) Ales al Celor 15; 11) Cavaler Ales.

Aceste grade ne permit de a ridica un profan de la inconștiența ucenicului până la misiunea Cavalerului Ales pentru apărarea virtuții masonice, pentru cruciada Omului - Dumnezeu el însuși.

Dintre toate actele omului cel mai divin este, evident, acela care îi permite să-și perpetueze divinitatea: actul generațiunii. Și cum clericalii *(N. N.: adică preoții)* ascund acest adevăr prin superstițiile absurde ale unui Dumnezeu - Tatăl Creator în vecii vecilor, al unui Dumnezeu - Fiul Veșnic Născut și al unui Dumnezeu - Sfântul Duh [...] **noi dăm următoarea învățătură:**

Că Ucenicul sau Bohaz, personificarea lui OSIRIS sau a lui Bacus, venind să caute adevărul într-o lojă masonică, găsește că există un Dumnezeu-bărbat și nedeplin pentru generarea de ființe.

Că Tovarășul sau Jackin, personificarea lui Isis sau a Venerei, este Dumnezeu - femeie care întregește pe Dumnezeul - bărbat și face posibilă generarea ființelor.

Că Maestrul, Mahabone sau Mac-Benac, este Dumnezeul hermafrodit deplin, fiu al lui Lot și al fetei lui, fiul Soarelui și al Pământului, omul în deplină posesiune a puterii generatoare.

Clericalii (preoții) cred într-o revoluție supranaturală, noi o combatem învățând pe Maestrul Secret că singură conștiința existenței este izvorul a tot ce este imaterial în om. *(N. N.: Seamănă cu învățătura psihanaliștilor - S. Freud, Carl Gustav Jung etc. - care spun că Dumnezeu și tot ceea ce e supranatural este produsul minții omenești.)*

Clericalii cred în sfârșitul Omenirii; noi învățăm pe *Maeștrii noștri perfecți* că existența Umanității este eternă, căci ea se reproduce fără încetare.

După ce am deșteptat astfel la Frații noștri ideea luptei până la capăt ce vor susține contra clericalilor, noi le procurăm arenele, învățând pe *Secretarii Intimi* că curiozitatea, că spionajul dușmanului este o

virtute lăudabilă *(Notă: fac o paranteză - mi-am amintit acum că pe un site de pe internet aparținând Bisericii Baptiste din România se găsește o pagină imensă cu bârfe despre preoții și episcopii ortodocşi, adunate începând cu anul 2000)*; învățând pe Staroste și Judecător că dreptul natural ne sprijină în această luptă; explicând Intendenților Construcțiunilor că în virtutea acestui drept natural, **toate mijloacele potrivite spre a triumfa sunt în esența lor și de-a-ntregul în conformitate cu virtutea; și mai cu seamă suprimarea celor inutili - care faptă este încredințată Aleșilor Celor 9,** represiunile prin legi făcute ad-hoc - care sunt rezervate Aleșilor Celor 15, și împlinirea triumfului și a victoriei definitive a virtuții masonice asupra virtuții clericale (N. N.. adică a virtuții creștine) - cu care este însărcinat Cavalerul Ales.

(Notă: Aici se găsește o explicație pentru toate crimele comise de bolșevici contra preoților și credincioșilor creștini, dar și o explicație a unei sectelor neoprotestante contra preoților.)

Pentru a combate spurcata lor **morală** noi avem următoarele **grade:**

12) Mare Maestru Arhitect; 13) Arca Regală; 14) Perfectul Constructor; 15) Cavalerul Orientului; 16) Prințul Ierusalimului; 17) Cavalerul Orientului și al Occidentului; 18) Crucea Roză; 19) Marele Pontif; 20) Venerabilul Mare Maestru; 21) Noachitul; 22) Securea Regală.

La legile divine, la dreptul divin al clericalilor, Marii noștri Maeștri Arhitecți opun drepturile poporului, singurele legitime, singurele adevărate, singurele acceptabile; la dogma lor degradând pe om - cei din Arca Regală le opun idealul perfecțiunii umanității, în umanitate și pentru umanitate; la morala lor, Perfecții Constructori opun morala independentă; la persecuțiile lor inspirate, Cavalerii noștri ai Occidentului răspund printr-o energică campanie în favoarea progresului și a rațiunii pure; la rușinoasa lor supunere, Prinții noștri ai Ierusalimului răspund printr-o mândră proclamație de independență bărbătească (la fel ca și părinții lor spirituali, care au refuzat să se supună lui Iisus); [...] Crucea noastră Roză va proclama pentru prima dată emanciparea de Papi și de regi. [...]

În sfârșit, frate, pentru a combate criminala lor **autoritate**, noi avem următoarele **grade:**

23) Șeful Tabernacolului; 24) Prințul Tabernacolului; 25) Cavalerul Șarpelui; 26) Trinitarul; 27) Comandorul Templului; 28) Prințul Adept; 29) Marele Scoțian; 30) Kadoș; 31) Marele Inchizitor; 32) Prințul Secretului Regal; 33) Mare Inspector General.

Clericalii răspândesc prejudecățile lor în mase [...] **Cavalerii noștri ai Șarpelui le vor tăia capetele pentru a grăbi distrugerea lor** [...]

Comandorii Templului pun la cale promovarea fraților noștri în guvernele lor, Prinții noștri Adepți proclamă necesitatea domniei noastre; ai noștri Kadoși înfăptuiesc emanciparea socială din cătușele infame ale preoților și ale regilor.

... Respinge fără milă și combate până la moarte, fără nici o cruțare, prin toate mijloacele ce îți punem la dispoziția ta, cutare dinastie, cutare instituție, cutare clasă socială, cutare influență politică, cutare autoritate guvernamentală, cutare personaj princiar, cutare individualitate marcantă care împotrivindu-se nouă, fie ca adversar al Revoluției sociale, fie ca apărător al ideii sau al societății creștine, ar forma printr-o astfel de purtare o piedică sau ar întârzia împlinirea misiunii noastre sociale.

Această misiune socială pe care Șeful nostru Suprem ne-a încredințat-o, suntem aproape de a o fi împlinit.[...] *(N. N.: Șeful lor Suprem = Antihristul)*

Cum suntem ziditorii noului Templu al fericirii omenirii și **cum pentru a construi trebuie a începe prin a dărâma, prin a distruge actuala stare socială, NOI AM SUPRIMAT ÎNVĂȚĂMÂNTUL RELIGIOS.** [...]

Și o zi va sosi, când după împărțirea inegală a Europei în două imperii: German în Occident și Rus în Orient, Masoneria le va uni într-o singură împărăție, cu Roma drept capitală a Universului întreg. ***Șeful nostru Suprem va domni singur peste lume, și Masoneria, așezată pe treptele tronului său, va împărți cu el atotputernicia.***

Tu ești Dumnezeul tău, Pontiful tău și Regele tău însuți. Rațiunea ta este singura regulă a Adevărului singura cheie a științei și a politicii.

Poftele tale și instinctele tale constituie singura regulă a Binelui singura cheie a progresului și a fericirii."

***

"Albert Pike, Suveranul Mare Comandor al Masoneriei, scrie în cartea lui; *"Morala și dogma"*:

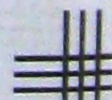
"Lumea ne va declara curând ca Suverani și Pontifi. Noi vom construi echilibrul universului și ***vom fi conducători peste stăpânii lumii.***" (pg. 817)

Este evident că Pike vorbește despre dictatura absolută a masoneriei, care va stăpâni în mod egal peste religie și peste politică. Toate acestea sunt învățăminte de inițiere în gradul 30, cel de Cavaler Kadoș."

Masoneria este o organizație secretă internațională, anticreștină și satanică, pentru că încearcă să stabilească o <<nouă ordine mondială>>, înlocuind adevărul divin al creștinismului cu o religie fabricată, sprijinită pe misterele egiptene ale lui Hermes Trismegistul, pe Cabala evreiască, pe secretele asirobabiloniene, pe recunoașterea ca adevărați dumnezei a tuturor zeilor păgâni.

(continuare în numărul viitor)

Emanuel Ștefaniu, Craiova

SEMNIFICAȚIA CREȘTINĂ A NUMELOR (V)

(continuare din numărul trecut)

RADU (*Radu Ion Dobre, Radu Zus, Radu Papacioc* - martiri legionari asasinați în noaptea de 21/22 sept 1939).

Numele acesta provine din slavă și înseamnă "bucuros". El ne îndeamnă să fim mereu veseli, să avem totdeauna în sufletele noastre bucurie, căci aceasta este, de fapt, starea firească în care ar trebui toți oamenii să trăiască. "Dragostea este bucuria de a face altora bucurii." – Sf. Ioan Gură de Aur. "Fericirea adevărată nu o are, nu o poate avea decât acela care o dă. Iar ca să o dai nu trebuie neapărat să o ai, dar ca să o ai trebuie neapărat să începi prin a o da." - Alexandru Vlahuță.

Radu este un nume deosebit pentru noi, românii, deoarece evocă trecutul glorios al strămoșilor noștri: numai în Țara Românească au domnit 12 voievozi numiți astfel.

Sfântul Martir Radu Brâncoveanu (1721) este unul dintre cei patru fii ai Sfântului Domnitor Constantin Brâncoveanu. Sfântul Radu este un exemplu de **curaj și ascultare**, urmându-și fără ezitare frații mai mari înaintea călăului, cu toții fiind omorâți de către turci pentru credința lor creștină. Sunt prăznuiți pe data de 16 August.

SIMION, SIMON (*Sima Simulescu*, Simion Tonea - martiri legionari asasinați în noaptea de 21/22 sept. 1939).

Este un nume ce provine din ebraică, însemnând "Domnul a auzit, Domnul a ascultat". Acest nume ne amintește că Dumnezeu este mereu alături de noi, ascultându-ne rugăciunile, păzindu-ne și întărindu-ne în fiecare clipă a vieții noastre. "*Nu se poate ca Dumnezeu să nu asculte rugile omului, dacă omul ascultă poruncile Domnului*"- Awa Isaia.

Dreptul Simeon a fost un bătrân evlavios ce a trăit cu peste 200 de ani în urmă. Sfântul Duh i-a vestit că nu va muri până când nu ÎL va vedea pe Mesia. Atunci când Sfântul Iosif și Fecioara Maria L-au adus pe pruncul Iisus la templu, Sfântul Simeon L-a luat în brațe și a rostit rugăciunea: "Acum eliberează, Stăpâne, pe robul tău" – Sf. Scriptură.

Sf. Simeon ne reprezintă, în mod simbolic, pe noi toți, fiecare om având menirea de a-L descoperi pe Dumnezeu în sufletul și în viața sa, de a-L vedea cu ochii inimii, prin credință și dragoste.

Iar atunci când ÎL îmbrățișează pe Dumnezeu în sufletul și în mintea sa, omul devine cu adevărat liber.

ȘTEFAN (Ștefan Comjic, elevul Ștefan Levizchi - martiri legionari asasinați de către autorități în noaptea de 21/22 sept. 1939).

Acest nume provine din greacă și înseamnă "coroană, încoronat". El amintește de firea nobilă a omului bun, peste care se coboară harul Domnului. Coroana adevărului creștin este, după cum vedem în icoane, aura sfințeniei, semnul bunătății și dragostei absolute.

Acest nume a devenit celebru după domnia Dreptcredinciosului Voievod **Ștefan cel Mare și Sfânt, domnitorul Moldovei** (1457-1504), exemplu de tărie, curaj și credință. Sfântul Ștefan a purtat numeroase bătălii pentru apărarea neamului și a credinței noastre creștine, iar în timpul său au fost ridicate numeroase biserici și mănăstiri, adevărate monumente de cultură și artă românească, podoabe de mare preț pe pământul sfânt al Moldovei. Sărbătoarea Sf. Ștefan cel Mare este pe 2 Iulie.

TEODOR (Teodor Tudose, Teodor Ion Babătă, Teodor Dubovinschi, Toader Udrea - martiri legionari asasinați în noaptea de 22/21 sept. 1939).

Numele provine din greacă și înseamnă "darul lui Dumnezeu". Acest nume ne amintește că fiecare om ar trebui să fie un dar ceresc pentru toți cei din jurul său. Și orice copil, fie că poartă numele de Teodor sau nu, este pentru părinți cel mai frumos dar pe care aceștia l-au primit de la viață și de la Dumnezeu. "Fiecare are de la Dumnezeu darul său"- Sf. Scriptură.

Biserica Ortodoxă cinstește memoria a peste 60 de sfinți și sfinte ce au purtat aceste frumoase nume, Teodor și Teodora. Amintim aici doar pe **Sfânta Teodora de la Sihla**, ce a trăit în izolare prin pădurile Neamțului, retrasă în rugăciune și liniște sufletească. Icoana a simplității, Sfânta Teodora este foarte prețuită de credincioșii români ce se roagă sfintei pentru a primi ocrotirea ei. Sărbătoarea Sfintei Teodora de la Sihla este pe data de 7 August.

VALENTIN, VALERIU (*Valeriu Cârdu* - poet martir legionar asasinat de autorități în noaptea de 21/22 sept. 1939).

Acest nume provine din latină și înseamnă "cel puternic, cel sănătos". Orice om își dorește să fie sănătos și în putere pentru a putea munci și a se putea bucura de viața pe care Dumnezeu i-a dat-o. Și nu este vorba doar de sănătatea și puterea trupului, ci și de sănătatea sufletului și de puterea de a trece peste greutăți și ispite.

Biserica Ortodoxă cinstește mai mulți sfinți cu numele Valentin sau Valentina. Amintim aici pe Sf. Mucenic Valentin de la Dorostorum (Dobrogea), un sfânt de pe meleagurile țării noastre, omorât pentru credința sa creștină, în timpul domniei împăratului roman Dioclețian.

VICTOR (*Victor Puiu Gârcineanu*, Victor Ursache, Victor Gheorghiu, Victor Bozântan - martiri legionari asasinați de către autorități în noaptea de 21/22 sept. 1939, *Victor Dragomirescu* - martir legionar, ars de viu la 21 sept. 1939, Victor Gruiță - elev martir legionar, împușcat de către autorități în febr. 1939, Victor Metea - luptător anticomunist din munții Făgărașului căzut la datorie).

Acest nume provine din latină și înseamnă "victorios, încununat de izbândă, învingătorul". El ne arată că omul trebuie să fie învingător în viață, în luptă cu antihriștii, cu ispitele și greutățile, înarmat cu iubire și speranță. "Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele "- Epistola către romani, XII, 21.

Sfântul Mucenic Victor a fost un soldat roman care, în timpul persecuțiilor romane împotriva creștinilor încerca să-i încurajeze pe cei condamnați și să le insufle curaj pentru a rămâne fermi înaintea împăratului păgân. În cele din urmă a fost el însuși prins și condamnat, torturat și executat. A fost, atât pentru contemporani, cât și pentru posteritate, un exemplu de dăruire și curaj. A urmat cu fapta ceea ce înainte propovăduia doar cu cuvântul: răbdare și tărie în credință.

Sărbătoarea Sf. Victor este la data de 21 Iulie.

O amintim aici și pe Sf. Victoria, o tânără fecioară prigonită pentru credința ei în Hristos, amenințată, chinuită și, în cele din urmă, omorâtă de către călăii romani. Sf. Muceniță Victoria este ocrotitoarea fetelor, fiind un exemplu de inocență și puritate, dar, în același timp, este și mărturia unui caracter puternic și hotărât.

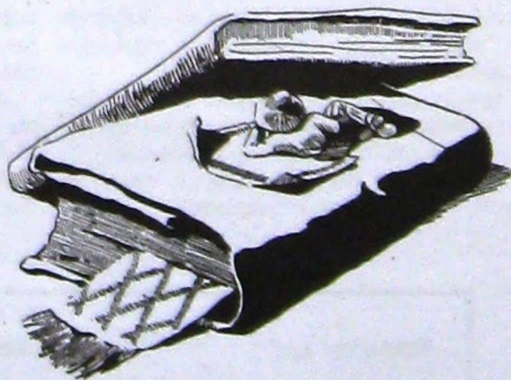
Ionuț Moraru

***

Concurs

ISTORIA CENZURATĂ DE GUVERNELE ROMÂNEȘTI

- premii în cărți -

Condiții de participare: vârsta max. 35 ani; răspunsurile se vor trimite în scris pe adresa sediului, se pot da telefonic sau personal, la sediu, până la data de **10** a lunii următoare apariției revistei. Premiile se vor ridica de la redacție.

RĂSPUNSUL CORECT LA ÎNTREBAREA LUNII IULIE: *"Este adevărat că membrii fam. Zelea Codreanu nu au voie să facă parte din Mișcare?"*

NU a fost dat de nimeni, de aceea premiul oferit (cartea "*Pe poarta cea strâmtă*" – Ana Maria Marin) se reportează pentru luna aceasta.

RĂSPUNSUL ESTE URMĂTORUL:

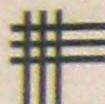
NU! NU este deloc adevărat! În nici una dintre Circulările Căpitanului și în nici o altă scriere de a sa nu există această interdicție! Și nici în vreo carte de memorii a vreunuia dintre legionari nu există asemenea mențiune.

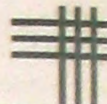
De altfel, e aberant doar gândul interzicerii, *pe vecie, pentru urmași, de a intra în Mișcare, din moment ce Căpitanul a luptat pentru o Românie legionară!* Această idee este relativ nouă și este susținută, fără NICI O BAZĂ REALĂ, de către simiști și de către dușmanii Mișcării; însuși numele Zelea Codreanu constituie un pericol pentru aceștia ("din stejar, stejar răsare", și "ce naște din pisică, șoareci mănâncă"), pentru că oferă garanții morale pe care ei nu le pot oferi, și certitudinea de continuitate pe linia Căpitanului.

ÎNTREBAREA LUNII AUGUST: Știind că în cadrul cuibului se formează legionarii, de ce se aceste ședințe de cuib nu încetează după ce respectivii membri ai cuibului au devenit legionari?

PREMIU: *"Pe poarta cea strâmtă"* – Ana Maria Marin (premiul neoferit, de luna trecută).

Poşta Redacţiei

Revista se difuzează la chioşcurile RODIPET din BUCUREŞTI şi din toate reşedinţele de judeţ ale ţării, precum şi în alte localităţi.
Vă rugăm cereţi revista, întrucât distribuitorii n-o afişează!

ABONAMENTE PE ADRESA:
NICOLAE BADEA (secretar redacţie)
STR: VLAICU VODĂ NR. 23, BL. V39, AP. 37, SECT. 3, BUCUREŞTI, **Tel.: (021) 322 3832**

Constantin Burlacu – SUA: Ne rezervăm dreptul de a nu face nici un fel de comentariu asupra concepţiilor domniei voastre, socotind total neproductivă ideea întreţinerii unei polemici cu caracter politic sau religios. Având în vedere totala incompatibilitate între concepţiile dvs. şi ale noastre, vă anunţăm pe această cale că socotim că ne-am achitat de obligaţia ce decurge din existenţa acestei rubricide corespondenţă din publicaţia noastră, nemaiacordându-vă pe viitor spaţiu în cuprinsul acesteia.

Vlad Pogorevici – Suceava: Am remarcat cu plăcere că ne urmăriţi număr de număr de un timp bun încoace, de aceea vă sugerăm să citiţi mai atent: astfel veţi afla singur răspunsul la întrebarea dvs. (de altfel, şi în art. de ideologie de luna aceasta veţi găsi răspunsul). Totodată cred că, fiind în contact cu Mişcarea încă din liceu, vă veţi răspunde singur de ce nu ne unim cu simiştii!

Paul Butoarcă – Bucureşti: Vă mulţumim pentru gestul dvs. – din păcate rar în România de azi! – de a restitui banii destinaţi de noi vecinului dvs., care au ajuns din întâmplare la dvs. Am ţinut să apreciem public, pentru toţi cititorii noştri, cinstea dvs. Nu avem nici o legătură de rudenie sau prietenie cu vecinul dvs., aşa cum nu avem nici cu ceilalţi Români necăjiţi pe care-i ajutăm, din când în când, în măsura posibilităţilor noastre modeste: pur şi simplu, încercăm să fim prezenţi şi alături de cei aflaţi în suferinţă.

Lakatoş . Călina – Chelinţa (Maramureş), Emilian Panaite – Iaşi, Florin Pîrlan – Zimnicea: Vă mulţumim pentru gândurile dvs. bune.

Sergiu Eftimie – Piatra Neamţ, Sorin Iordache – Piteşti, Victor Iancu – Ploieşti: Ne cerem scuze: din lipsă de spaţiu amânăm răspunsurile datorate dvs. pentru luna următoare.

ÎN ATENŢIA CITITORILOR trecuţi, prezenţi şi viitori:

Datorită felului nepotrivit de repartizare în teren (municipiul Bucureşti) a publicaţiei noastre, suntem nevoiţi să schimbăm sistemul de distribuţie, după cum urmează: se va restrânge numărul de puncte de distribuţie de la cca. 100, la 13, având în vedere că la unele unităţi ajungeau câte 2-3 exemplare.

Începând cu acest număr publicaţia se va distribui prin următoarele centre Rodipet:

1. A.S.E. - Calea Dorobanţilor - Staţie R.A.T.B.;
2. Batiste - Proiecţia pe N. Bălcescu - Restaurant Pescarul;
3. Piaţa Domenii;
4. Gara de Nord - Peron 1 incintă;
5. Piaţa Romană - Staţia Metrou - Staţie R.A.T.B.;
6. Aurel Vlaicu - Şos. Pipera - Staţia de Metrou;
7. Dorobanţi - Piaţa - Radu Beller;
8. Perla - Dorobanţi - Ştefan cel Mare;
9. Complex - Piaţa Bucur Obor;
10. Piaţa Reşiţa - Cap linie troleibuz;
11. Sf. Gheorghe - Bd. I.C. Brătianu - Staţie R.A.T.B.;
12. Drumul Taberei 34;
13. Calea 3 Septembrie - Intersecţie Şos. Panduri.

Prin contract, Rodipet este obligat să afişeze "Cuvântul Legionar" (ca, de altfel, orice publicaţie). ***Ne veţi face un serviciu amintind acest lucru vânzătorului, atunci când este cazul.***

Vă mulţumim!

CONTRIBUŢII FINANCIARE LA EDITAREA "CUVÂNTULUI LEGIONAR"

Vom înfiinţa această rubrică începând cu acest număr, pentru a putea să mulţumim pe această cale susţinătorilor publicaţiei noastre!

Îi vom publica pe donatori în trei feluri, după importanţa donaţiei sau după dorinţa de confidenţialitate (sau nu) a fiecăruia:

- la donaţii de 100 RON (1 milion lei vechi) vă vom publica fotografia;
- la donaţii mai mici există două opţiuni: publicarea numelui şi eventual localitatea sau adresa, sau publicarea unui pseudonim sau motto care să vă reprezinte.

Redacţia vă va trimite prompt chitanţa de confirmare*, dacă are unde.*

Adresa este cea de la abonamente (a se vedea mai sus), pe numele lui Nicolae Badea, secretarul de redacţie.

Prin această rubrică se răspunde necesităţilor de transparenţă (să facem viaţa mai uşoară celor ce îşi bat capul cu monitorizarea revistei) şi necesităţilor noastre financiare.

Opţiunea pentru unul din modurile de mai sus vă poate fi asigurată prin conţinutul informaţiilor pe care ni le trimiteţi.

Vă mulţumim anticipat!

Redacţia

Periodic editat de *"ACŢIUNEA ROMÂNĂ"*

ISSN 1583-9311

Redactor şef: **Nicoleta Codrin**

Colegiul de redacţie: Emilian Ghika, Ştefan Buzescu, Corneliu Mihai, Cătălin Enescu
Nicolae Badea - secretar de redacţie

Relaţii cu publicul: **Str. Mărgăritarelor nr. 6, sector 2, Bucureşti - În fiecare *Vineri, orele 15–19***
(zona Circului – inters. cu Ştefan cel Mare, colţ cu str. V.Lascăr)
Tel.: (021) 322 3832 sau 0745 074493
e-mail: actiunea-romana@actiunea-romana.com

